

HIŠA OTROK

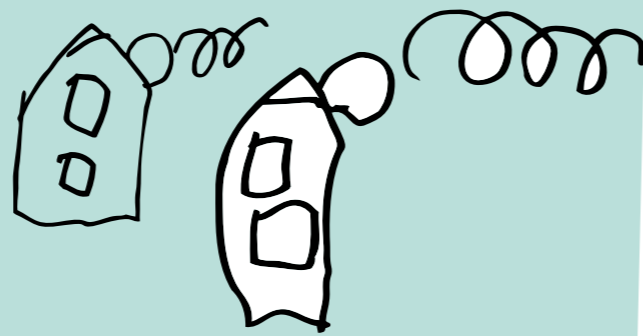
št. 29

januar
2016

glasilo angelinega vrtca

angelina

03	UVODNIK
05	KO SMO DOMA
06	IZ ZAKLADNICE MONTESSORI
09	ANGELA NAS NAGOVARJA
10	DOBRI PASTIR MED NAMI
13	POGOVOR
18	GODOVNI ZAVETNIKI
21	PREDSTAVITEV PROJEKTA
22	ODMEVI
34	TIHA OPAZOVANJA
36	TEDENSKE SPODBUDE
38	DNEVNIK DOGODKOV
45	VPRAŠANJA STARŠEV
52	DELO NAŠIH ROK
54	IZ OTROŠKIH UST
56	ČESTITKE IN ZAHVALE
56	ALI STE VEDELI
57	SPOMINI

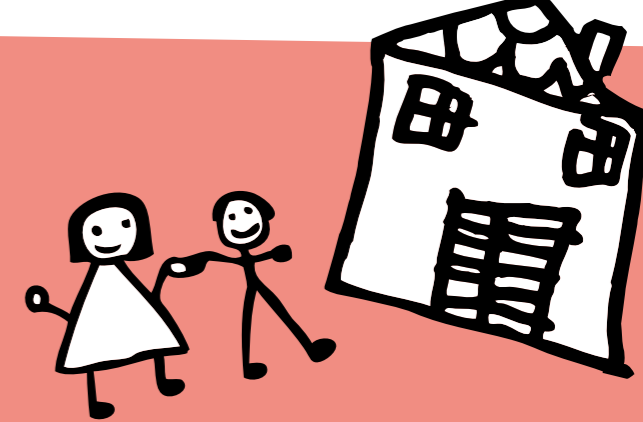
Hiša otrok, glasilo Angelinega vrtca
Izdaja Uršulinski zavod za vzgojo, izobraževanje,
versko dejavnost in kulturo, Josipine Turnograjske 8, 1000 Ljubljana

Odgovorna urednica: s. Nina Ipavec
Urednik: Matic Trbižan
Uredniški odbor: Metka Švegl, Nina Popek, Urška Hrast, Polona Avanzo,
Urša Molan, Matic Trbižan, Tina Koren, Metod Emeršič
Oblikovanje: Urša Molan
Slika na naslovnici: Mattia Gabriel Gence
Pisani naslovi in sličice: delo otrok Angelinega vrtca
Foto: iz arhivov Angelinega vrtca in družinskih arhivov
Lektoriranje: Pavlina Zrimšek, Matija Ogrin, Špela Truden
Prelom: Urša Molan
Tisk: Salve d.o.o. Ljubljana
Ljubljana, januar 2016

elektronski naslov za pošiljanje člankov:
angelin.vrtec@guest.arnes.si

UVODNIK

Hiša otrok, glasilo vrtca? To je tudi vrtec! Ne le vrtec otrok, pač pa vseh, ki so vpleteni v to »HIŠO«.

Vsako jutro, ko pripeljem Luka v vrtec, je posebno doživetje: občutki veselja, ljubezni, pripadnosti ..., ki nama polepša dan. Začne se že na porti, ko pozvoniva in nagovoriva g. Franca: »Dobro jutro, gospod Franc, Luka Trbižan želi v vrtec,« in seveda dobiva odgovor: »Kar naprej, lep dan vama želim,« in vrata se odklenejo.

Lepo je, ko veš, kdo govori s teboj in poznaš gospoda Franca, saj sva mu z Lukom okoli pusta nesla krof in sva ga spoznala. Priporočam vsem.

Počutiva se že doma. In tako vstopava v garderobo, kjer je polno otrok, staršev, kakšna vzgojiteljica pride mimo, lahko tudi kuharica. Vzdušje, občutki so prijetni, otroci se pogovarjajo med seboj, jaz se malo pozabavam z otroki, seveda pa tudi s starši, saj se ob najini uri 8:20 srečujeva z istimi otroki in starši. Lepo je deliti sproščen, vesel in iskren »dobro jutro« in ga tudi sprejeti.

Najina pot, po preoblačenju, se potem nadaljuje mimo Rumene sobe na stopnišče, kjer srečujeva starše, ki so že oddali otroke v Vijolični sobi. Tudi stopnice so izziv. Po novem poizkušava hoditi čim tiše. V tretjem nadstropju, kjer je Vijolična soba, ima vsak starš svoj ritual poslavljanja s svojim otrokom in prav prijetno je opazovati: od poljubčka, objema do plesa. Midva z Lukom greva vzvratno, z zaprtimi očmi po črti, po hodniku do vhoda v sobo – če le dopušča čas – in nato objem in slovo, ko ga predam Pavlini ali Martini, ki mu v pozdrav in sprejem stisneta rokico.

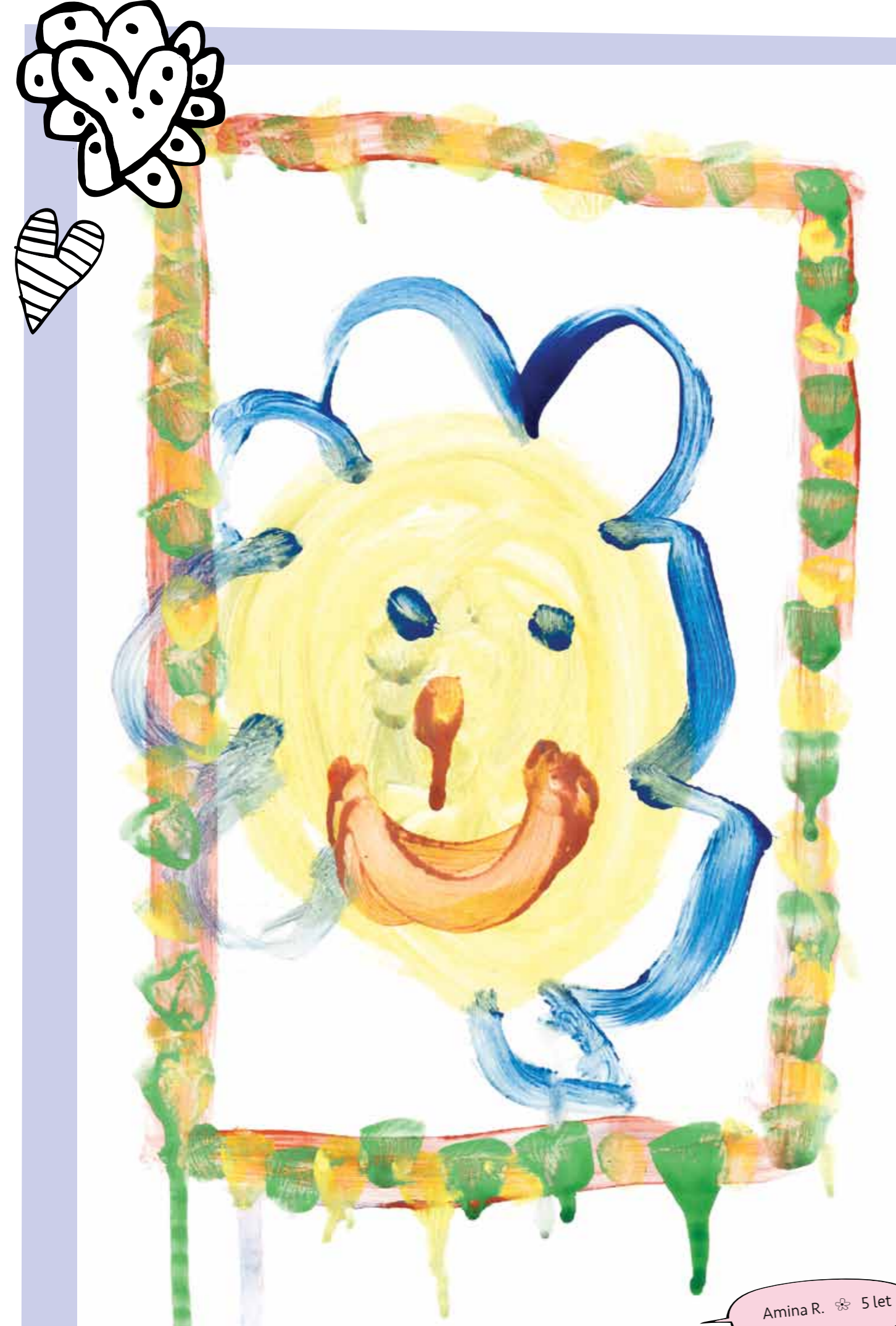
Popoldne, odvisno od dneva, če odhajava prej, srečava čistilko gospo Emiro, s katero se tudi prijetno pogovarjamo in tudi z njo je prijeten pogovor in nama na koncu pravi, da je vsak dan lep. Kako ima prav! A se moramo tega res spomniti ali pa nas drugi opominjajo.

Če odhajava kasneje, pogosto malicava, da napolniva „baterije“ za 2 km kolesarjenja do doma. Pogovarjava se še z otroki in starši, ki so prav tako prišli po otroke in odhajajo. Včasih sem pomislil, da imava sprejemnico, saj je malica in pogovor trajal več kot 30 min ali pa sva ostala celo po zaprtju vrtca.

Tako je meni »Hiša otrok« lep občutek za začetek dneva in tudi popoldneva. Uživam v tem in pogrešal bom ta ritual, ko bo Luka odšel drugo leto v šolo. A do takrat je še dolgo in mnogo prijetnih juter in popoldnevov. Veselim se jih.

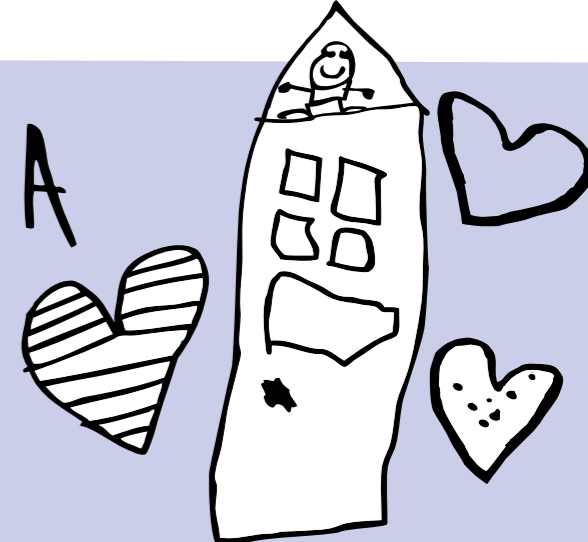
Matic Trbižan, papi Luka iz Vijolične sobe

Amina R. ❁ 5 let

KO SMO DOMA

Naš čas doma se začne na poti iz vrtca. Vsakodnevno namreč premagujemo pot iz Ljubljane proti Novemu mestu, kjer živimo. Morda se sliši zelo naporno, kar včasih tudi je. Vendar bi rada izpostavila, da so ti skupni trenutki v avtu na poti domov za nas vse zelo dragoceni. Tedaj namreč prisluhnemo drug drugemu in tako izvemo, kakšen dan smo preživel v vrtcu in službi. Izvemo, kaj novega smo se naučili, s kakšnimi težavami smo se srečali in kaj zanimivega se nam je zgodilo.

Po srečnem prevozu do doma nas tam čaka zelo pester popoldan. Poleti se po hitri malici odpravimo na vožnjo s kolesom, rolerji ali skiroji. Pozimi izkoristimo javno drsališče in se priložnostno odpravimo na kopanje v Dolenjske Toplice. V primeru slabega vremena se napotimo v knjižnico po nove knjige za krajšanje minut pred spanjem. V zelo pestrem in hitrem tempu življenja kar nekaj časa namenimo obiskovanju Laurinih in Brininih treh prababic. Mamo Lojzko obiščemo v Domu starejših občanov na Bokalcah, mamo Greto v Goriških Brdih, babi Štefko pa največkrat na nedeljskih kosilih na Jami pri Dvoru. Deklici tako spoznavata medgeneracijske razlike in dobivata občutek za soljudi, tudi tiste starejše. Seveda ob vsem tem ne pozabljamo na babici in dedka, s katerimi deklici poleti pogosto uživata na morju ter v dneh kar tako.

Včasih so naši dnevi res polni dogodivščin in neprestanega tekanja, vendar se zavedamo, da so, dokler nam zdravje služi, vse stvari možne in dosegljive.

Urša Mavrič

iz zakladnice montessori

Navajajmo otroke k samostojnosti. Pripravimo otroku na doseg rok vse, kar potrebuje za samostojno skrb zase.

Otrok želi delati to, kar delajo odrasli. Taka dela opravlja rad in mu ne predstavljajo napora. To mu skušajmo tudi omogočiti, tako da mu zaupamo. S tem gradimo njegovo samostojnost in samozavest, saj otrok sam vidi, kaj vse zmore. Svojega otroka poznamo, ga imamo radi, a brez zaupanja otrok ne more napredovati. Ker zna uporabljati pripomočke, lahko npr. sam poskrbi za svojo malico. To mu bo prav prišlo tudi kasneje v življenju. Ob tem je udeležen pri skrbi za druge in preko tega dobi občutek za sočloveka (empatijo). Preko tega se počuti pomemben član družine in družbe ter krepi svojo samopotrditvev. Otrok je vesel, zadovoljen, prav tako tudi starši.

Dan zaključimo s pogovorom ali branjem knjig. Ustvarimo domači večerni ritual. Izogibajmo se gledanju televizije ali računalniškim igrkam, saj bo odhod k počitku tako bolj umirjen.

Otrok naj uporablja prave pripomočke (npr. nož, ki naj ne bo preveč oster, steklen kozarec, porcelanaste krožnike). Te pripomočke naj uporablja samostojno. Med uporabo bodimo ob njem in mu priskočimo na pomoč, če opazimo, da to potrebuje. Predvsem v obdobju 1-3 let. Poskusimo se vzdržati negativnih napovedi: »Pazi porezal se boš.« Otroka le opozorimo na možne nevarnosti, ko ne uporablja pripomočkov varno. Takrat mu rečemo: »Naj ti pokažem, kako ravnamo z nožem. Poglej.«

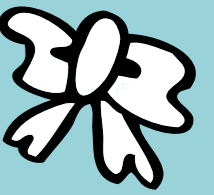
Otroku skušajmo pri določnih dnevni opravilih omogočiti samostojnost in neodvisnost od pomoči drugih. To ga napolni z zavestjo, da zna in zmore sam. Če npr. pri izbiri obuvalec način zapenjenja ni primeren za njegove sposobnosti, se bo sam počutil nemočnega in bo odvisen od drugih. V primeru, da bo nalogo lahko opravil sam, bo zadovoljen.

pripravila: Matej in Polona Avanzo, starša Ivana iz Vijolične sobe

Nina C.G. ☀️ 17 mesecev

angela naš magovarja

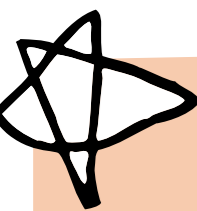
S svojo preprostostjo, otroškim zaupanjem v Gospoda in odprtostjo do sočloveka. Velikokrat je bila celo predrzna v svojem zaupanju in ravno zaradi tega je z Gospodom dosegla velike stvari.

Od letošnje jeseni, ko se kdaj od blizu ali daleč srečam z otroki Angelinega vrtca, opažam, da jih ni strah pristopiti in spregovoriti, tudi če vidijo nekoga prvič. So preprosti, odprti, polni zaupanja. So to, kar so. Kot sveta Angela.

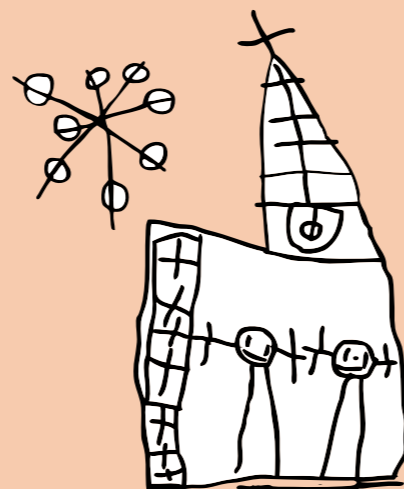
Si želim in prosim, da bi se vedno znova lahko teh drž učila od Sv. Angele, pri tem pa mi lahko vsak dan pomagajo prav otroci iz vrtca.

s. Sabina Vakselj

Dobri pastir med nami

ODMEVI OTROK IZ ATRIJA

ATRIJ:

Čudoviti svetovalec: dobro svetuje tistim, ki ne znajo dobro.

Močni Bog: bo dober, pomaga nesti težke stvari.

Večni oče: vsem pomaga, zraste velik, nikoli ne umre.

Knez miru: dobro je, bo kralj miru, ustvari mir, skozi je na zemlji, nič ne teži, da bi bil prvi.

BOGATI SMO, KER:

★ lahko delamo ★

★ spimo ★

★ nam je Bog ustvaril cel svet ★

★ imamo vso to hišo (op. samostan) ★

INDIVIDUALNO DELO:

★ material Zadnja večerja (ob preprogi je Eva D.)

Ko končam z Evo, rečem, da je to način, kako Jezus ostaja z nami, ker nas vse ljubi. Naštejem otroke, ki so medtem prišli poslušat, njihove starše, sestrice ...

Eva : »A ima rad tudi lopove?«

Jaz: »Ja, tudi lopove ima rad.«

Eva naredi obraz nejevere: »Res? Tudi če ubije koga?«

Jaz: »Ja, res. Ampak verjetno ta lopov nima rad Jezusa.«

Eva samo ponovi: »Verjetno.«

Ko končava z Evo, želi to isto delo delati še Laura. Eva in nekaj otrok ostane kar tam. Laura vidi, da so na kipcih apostolov napisana imena.

Ko začnem brati: »Jezus je poslal Petra in Janeza,« dam 2 poljubna kipca naprej pred kipca Jezusa.

Laura me ustavi rekoč: »Poglej, če sta res onadva.«

Poiščem prava kipca s pravima imenoma in Laura takoj nato : »A to sta zares bila ta? Prav res sta živela Peter in Janez? Pa vsi ostali tudi? Kako jim je bilo ime?«

Ko ji pritrdim, se ji čez obraz razlije spoznanje o resničnosti teh oseb. Skupaj preberava še druga imena apostolov, nato v miru nadaljujem z branjem, Laura pa medtem premika kipce.

★ Justin ob predstavitvi prilike o trgovcu z biseri: »Biser je dragocenost. Je dar.«

★ Medtem ko poliva svojo roko s »krstno vodo«, Justin po tiho izgovarja svoje besede : »Jezus, usmili se me. Kristus, usmili se me. Božja beseda je zaklad, zato se polijem z vodo.«

★ Valentina ob pogledu na že pripravljeno delo Zadnja večerja (ob koncu, ko nastane oltar) reče: »Kajne, da je to zelo dragoceno?«

★ Nuša riše in komentira: »Sem narisala srčka, ki je žalosten, ker je Jezus umrl.«

Urban O. 5 let

zelena turalica ali vodna kokoška

Matija F. 4 leta

POGOVOR

Z VZGOJITELJEM METODOM EMERŠIČEM

»Pri vzgoji je treba prisluhniti notranjemu vodniku«

Vzgojitelj Metod je edini moški v vzgojiteljskem zboru Angelinega vrtca, a se med kolegicami kaj dobro počuti. Rodil se je v knjižničarski družini na Ptuju, s tremi sestrami in še dvema bratoma. Osamosvajati se je začel kmalu po osnovni šoli, ko je šel v internat v Želimlje. Tu je začel z igranjem kitare, petjem v zborih, še prej pa je igral violončelo. Študiral je etnologijo in kulturno antropologijo. Z ženo Saro (špansko govorečo vzgojiteljico, op. a.) sta se spoznala pri skavtih. Z montessori pedagogiko se je srečal preko družinskega prijateljstva, pozneje pa je v tej smeri študirala mlajša sestra, ki mu je zadevo približala. Po končanem študiju in nekajmesečnem iskanju službe je januarja 2013 prišel v zeleno sobo.

Velikokrat smo slišali in se tudi prepričali, da je vzgoja najtežji poklic. Vzgojitelj Metod, ste po študiju vi izbrali poklic pomočnika ali je poklic izbral vas?

Res bi lahko rekel, da je ta poklic izbral mene. Nikoli nisem menil, da moram najti službo v poklicu, ki sem ga študiral. Vedno sem se trudil gledati na svet širše; kakšne izkušnje lahko pridobim v življenju, kako se obogatim ipd. Zato sem tudi izbral smer študija etnologije in kulturne antropologije, ki velja za raznolik študij, kjer študent pridobi širok nabor znanja in še več znanstveno-raziskovalnega orodja.

Bi se še enkrat odločili za tako izobraževalno pot, ki vas je na koncu pripeljala v vrtec?

Vsekakor in z veseljem, saj sem danes tudi zaradi tega tak, kot sem. Že od malega sem vedno iskal sebi lastno pot in se želel hitro osamosvojiti. Spomnim se, kako so me doma pripravljali, da bom naslednji dan moral sam peš iz vrtca, ker nihče ni mogel priti pome. Tega sem se očitno zelo veselil, saj sem naslednji dan, ko je mama vseeno uspela priti pome, kar sam odkorakal proti domu in me mama ni mogla spraviti v avto.

Prva priložnost, da grem od doma in se osamosvojim, je bila po končani osnovni šoli, ko sem šel v Gimnazijo Želimlje, kjer sem stanoval v dijaškem domu. Tudi študij sem nadaljeval v Ljubljani. Po diplomi sem intenzivno začel iskati službo. V tem času mi je svakinja Eva povedala, da v Angelinem vrtcu iščejo pomočnika. Na razpis sem se prijavil in pristal tu, kjer sem danes.

Vam znanje s Filozofske fakultete služi tudi pri delu z otroki?

Niti ne, saj nisem študiral v pedagoški smeri. Znanje s faksa, ki ga najbolj s pridom uporabljam, so opazovalne tehnike in izkušnje iz opazovanj, ki sem jih študiral in uporabljal med študijem. Veliko bolj pa mi služi znanje, ki sem ga pridobil pri skavtih in med vodenjem oratorija, v zadnjem času pa seveda tudi znanje, ki ga pridobivam na montessori izobraževanju.

Že v srednji šoli ste se naučili igrati kitaro, veliko izkušenj so vam dali skavti. Koliko let ste skavt?

Skavt sem že 21 let. Potegnili so me prijatelji, pa tudi bratje in sestre, ki so obiskovali skavte. Na tej poti sem vztrajal do srednješolskih let. Takrat pa med skavti ni bilo več tistih prijateljev, pa sem tudi sam odnehal. Vendar se tu moja skavtska pot ni končala. V študentskih letih so me skavti »potegnili« nazaj med svoje vrste, ko sem postal najprej skavtski sovoditelj v noviciatu, kasneje pa voditelj v četi. To so bili nepozabni trenutki, kjer sem pridobil veliko izkušenj, nenazadnje pa sem pri skavtih spoznal tudi svojo ženo Saro ☀️.

Kitara je bila nepogrešljiva stvar na vseh teh dogodivščinah. Po sedmih letih »mučenja« z violončelom sem se v srednji šoli zaljubil v kitaro. Po šolanju, najprej kot samouk, potem pa s profesorjem, in nekaj bendih še danes zelo uživam ob brenkanju ali poslušanju kitare. V bližnji prihodnosti pa že komaj čakam lekcije kitare v glasbeni šoli.

Izhajate iz družine s šestimi otroki. Kakšne spomine imate na odraščanje z več brati in sestrami?

Sem četrti od šestih otrok. Doma je bilo vedno pestro in živahno. Čeprav nas je bilo veliko in smo se radi družili med sabo, sem večkrat »pobegnil« na vrt ali v bližnji gozd. Tu je bil nepogrešljiv moj švicarski nožek, ki je prišel prav pri rezljanju in izdelovanju lokov. Če na vrtu ni bilo dela, sem se v gozdu zadržal tudi do noči, kar je mami povzročalo sive lase ☀️. Nepozabna so tudi poletja, ki smo jih vsi skupaj preživljali v naši hišici na Cresu. To so bili najlepši trenutki moje mladosti in še danes s Saro rada preživljava počitnice na morju.

Večino tistega, kar je pomembno za oblikovanje osebnosti, se v otrokovem razvoju postavi, oblikuje v predšolskem obdobju. Paradoks je, da se večino tovrstnih zgodnje otroških izkušenj pozneje ne spomnimo. Ne spomnimo se okoliščin, ko so nas starši nečesa naučili, pozabimo njihov vzgojni način, kako so nas nečesa naučili, ostane pa vsebina. Ostanejo pravila, ki jih spoštujemo, meje. Zgradijo se pogoji za človekovo osebno svobodo. Se strinjate?

Res so prva leta življenja zelo pomembna za izoblikovanje človekove osebnosti, čeprav smo večino spominov iz tega obdobja že pozabili. Menim pa, da se človek oblikuje skozi vso svojo mladost, kjer sta vzgoja in pristop do otroka, čeprav na drugačen način, prav tako izjemno pomembna. Tudi sam imam take izkušnje iz svoje mladosti. Še dandanes sem hvaležen atu in mami, da sta se tega zavedala.

V vzgojno-izobraževalnih ustanovah ste moški vendarle v manjšini. Kaj opazate, kako na vas gledajo otroci v vrtcu v primerjavi z vzgojiteljicami?

Opažam, da otroci name gledajo malo drugače kot na vzgojiteljice. Moški lik v tem obdobju je zelo pomemben, tako kot je doma vloga očeta enako pomembna kot vloga mame. V današnjem času pa so poleg mater očetje večinoma še bolj zaposleni in tako manj prisotni pri vzgoji in tudi nasploh v otrokovem vsakdanu. Tu vidim prednost moškega lika v vrtcih; to seveda ne more biti nadomestilo očetovstva, je pa zagotovo doprinos k otrokovemu razvoju.

In kakšna je vaša izkušnja dela v ženskem kolektivu?

Na začetku sem imel malo strahu, kako bo delati med samimi ženskami. A kaj kmalu sem spoznal, da so v kolektivu same »fejst dekline« in Stane ☀️. Dobro se razumemo in

sodelujemo, kar zelo olajša delo. Lani se je kolektiv izboljšal in polepšal še za mojo ženo. Sam bi včasih kakšen izziv rešil bolj po moško, poenostavljeno, a me je odraščanje s tremi sestrami naučilo sprejemanja ženskega načina razmišljanja in delovanja.

Čeprav ste moški in vas morda zaradi tega otroci bolj upoštevajo, me zanima, kdaj vam je pri delu težko. Ste kdaj tudi nemočni?

Seveda. Moj velik problem je, da ne zmorem delati več stvari hkrati. Ko se pri delu ukvarjam z enim otrokom, zraven pa bi me potrebovala še dva otroka, me to hitro zmede in se težko posvetim vsem. Za sodelavke kot ženske je to najbrž bistveno lažje. Najbolj pa me veseli, ko lahko z otroki naredimo kakšno bolj po moško, kot je plezanje po drevesu, igranje nogometa, kepanje in podobno.

»Kako uspešen bo otrok v življenju, je odvisno od vzgoje, ne od šole.« Kako komentirate to misel?

Sam za merilo dobrega življenja ne jemljem uspešnosti. Bistveno se mi zdi, da dam res vse od sebe in se trudim po svojih najboljših močeh. Ostalo pa je v Božjih rokah. Vsekakor pa menim, da je vzgoja doma ključnega pomena. Kakorkoli gledamo, zavedati se moramo, da nas to, kar prinesemo od doma, oblikuje in spremlja vse življenje.

Kaj naredite, ko otrok ne kaže težnje za delo, npr., da bi se sam obul, čeprav to že zmore?

Najprej se vedno skušam vprašati, zakaj je tako; npr. zakaj se ne želi obuti. Poskus najti razloge za to zelo pomaga k iskanju rešitev; od sodelavke Neže se učim, kako iskati

Gabriela B. ☀️ 4 leta

kreativne načine reševanja problemov. Z otroki se tudi pogovarjamo, da je npr. čas v garderobi namenjen preobujanju in oblačenju oziroma slačenju, čas kosila je namenjen hranjenju, dopoldanski čas pa delu. Pomembno se mi zdi, da otroku damo možnost prevzemati odgovornost; za svoja dejanja in do drugih. Res je, da ima vsak otrok svoj ritem in to tudi skušam v veliki meri upoštevati; se pa zgodi, da to kdaj ovira celo skupino, takrat posredujem.

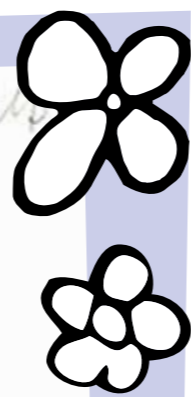
Ena največjih napak staršev je ta, da delamo stvari namesto otrok. S(m)o potemtakem starši preveč utrujeni ali nemara celo leni za vzgojo, saj je dejstvo, da slednja zahteva veliko časa, kaj menite?

Najprej moram poudariti, da sam še nimam toliko izkušenj z vzgojo lastnih otrok, zato se še ne čutim preveč usposobljenega, da bi odgovoril na to vprašanje. Po dosedanjih izkušnjah pa opažam, da si nekateri starši velikokrat sami otežijo delo, saj namesto otroka naredijo stvari, ki jih že obvlada. Tudi počasnost večino otrok prej ali slej mine z vajo ☀️. Druga stvar, ki jo opažam, pa je, da nekateri starši želijo svojemu otroku preveč ugoditi in mu s tem ne omogočijo pravih meja. Otroci kljub vsemu potrebujejo in si želijo meja.

Kljub vsem težavam in pomanjkanju časa pa moramo imeti v mislih, kaj otroku odvzamemo, če delamo stvari namesto njega. V tem občutljivem življenjskem obdobju je izkušnja bistvenega pomena. Če je otrok prikrajšan izkušnje pridobitve nove spretnosti ali ugotovitve, mu s tem odvzamemo velik del veselja do učenja in življenja ter otroštva.

Angelin vrtec sodeluje v raziskavi projekta Erasmus+, Etične vrednote za predšolske otroke. Katere vrednote naj bi predvsem vzgojitelji prenašali na otroke? In na kakšen način?

Pri posredovanju vrednot je pomembno, da so vrednote staršev in vrtca čim bolj poenotene, saj lahko le tako vsi gradimo v isto smer otrokovih vrednot. Če pa otrok doma prejema drugačne vrednote, kot jih želimo posredovati v vrtcu, bomo otroka s tem zmedli. Seveda je na prvem mestu zgled – tako staršev kot vzgojiteljev. Če bomo delali eno, govorili pa drugo, potem otrok ne bo mogel ponotranjiti vrednot. Že stari Rimljani so imeli dober pregovor: Verba docent, exempla trahunt (besede učijo, zgledi vlečejo).

s kitaro v roki poskuša si pet' in kakšno skavtko v srček zadet!

moj 1. rojstni dan

Sodelovanje med starši in vzgojitelji je najpomembnejše za celostni razvoj predšolskih otrok. Kakšne so vaše izkušnje sodelovanja s starši?

Kot pozitivno ugotavljam, da se starši želijo vedno bolj vključevati v dogajanje v vrtcu. Vendar pa je tu lahko tanka meja med sodelovanjem in pretiranim nadzorom dela otrok in vzgojiteljev v vrtcu. Starši velikokrat nimajo vpogleda na celotno dogajanje svojega otroka v vrtcu, s čimer ni nič narobe. Tudi to je pomemben vidik za otroka in krepitev njegove samostojnosti ter dobre samopodobe. Tudi s tem se otrok uči prevzemanja odgovornosti. Za starše pa to pomeni učenje zaupanja najprej svojemu otroku, prav tako pa vzgojiteljem. Preko otrok je moč začutiti, kateri starši bolj zaupajo delu vzgojiteljev. Kot zaupamo kirurgu pri pomembni operaciji, da bo delo opravil po najboljših močeh in strokovno, tako je tudi vzgojiteljem zaupana vloga spremljanja in vzgajanja otrok.

Kaj bi rekli, ali vaše delovno mesto vpliva na vašo osebno rast?

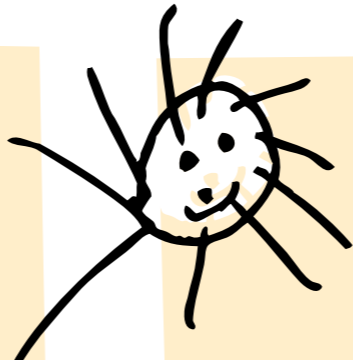
Vsekakor me delo napolnjuje. Vsakodnevna prisotnost med otroki že skoraj tri leta je prevetrila moje predstave o otroštvu in vzgoji. Vedno znova se učim, rastem v potrpežljivosti in v počasnem odzivanju. Vsak dan se čudim globinam otroške pristnosti. Otroci so veliki učitelji.

Pred vami je še ena nova življenjska vloga. Postali ste ati. Predvidevam, da imate že nekaj izkušenj z nečaki, pa z delom v vrtcu ... Torej ste lahko povsem mirni ☀️.

Marsikdo bi rekel, da po 15 nečakih že veliko vem, a je to zame vseeno nekaj novega in neznanega. Sam menim, da je pri vzgoji bolj kot kakršnakoli vzgojna metoda pomembno prisluhniti svojemu notranjemu vodniku. Enako pomembno pa je zaupanje in enotnost med staršema. S Saro se trudiva svoje delo tako opravljati in ga prepuščava v Njegovo varstvo. Našo družino priporočam v molitev tudi vsem vam.

pripravila: Urška Hrast

godovni zavetniki

Pij, Pija, Pia

Pogostost imena Pij je manjša kot pet ali pa se to ime med moškimi ne pojavlja, precej pogosta pa je ženska različica imena. V začetku leta 2015 je bilo med Slovenkami 312 žensk s slovensko različico imena Pija ter 1.980 z obliko Pia. Tudi za to ime se starši pogosteje odločajo od 80-ih let preteklega stoletja dalje, vsako desetletje več. Med 1.000 ženskami nosita eno od teh dveh različic imena povprečno dve. V preteklosti pa so se starši pogosteje odločali za slovensko različico imena. V ljubljanskem Adresarju iz leta 1928 je 15 Pij in nobene Pie.

Ime Pij izhaja iz latinskega imena Pius, to pa iz pridevnika pius, ki pomeni pobožen, posvečen. Nosilo ga je 12 papežev. Nekateri od njih so tudi godovni zavetniki Pij in Pijev: svetniško čast je dosegel že prvi med njimi, Pij I. iz 2. stoletja, ki goduje 11. julija, papež Pij V. iz 16. stoletja goduje 30. aprila, papež Pij X., ki je živel na prehodu iz 19. v 20. stoletje, pa 20. avgusta.

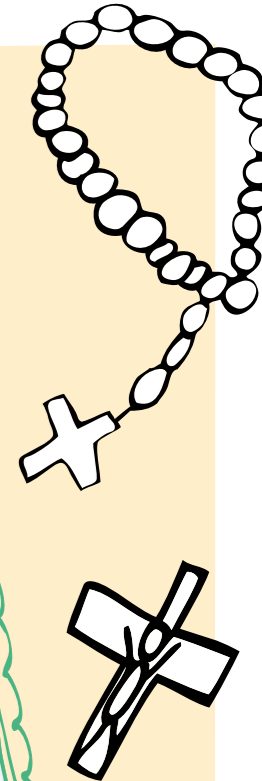
Papež Pij V. je bil preprost, oster do sebe in dobrotljiv do drugih. Svojo pripravljenost žrtvovati se za Cerkev je izražal tudi tako, da je ob procesijah hodil bos. Neizprosen pa je bil do tistih, ki niso spoštovali božjih zapovedi. Izdal je Rimski katekizem, namenjen župnikom kot temelj dobre kateheze, brevir, ki duhovnikom predpisuje obvezne molitve, ter preurejen misal. Vse te knjige so bile preglednejše, razumljivejše, preprostejše in bolj poglobljene od prejšnjih. Pij V. si je iskreno in plemenito prizadeval, da bi se dobro misleči podučili in utrdili v veri, želel je preprečiti odpade od Cerkve. Njegova prizadevanja so ustavila marsikatero zlo, postavil je temelje katoliške obnove. Na smrtni postelji je prosil: »Gospod, pomnoži moje muke, pa tudi mojo potrpežljivost.«

Geslo ponižnega in zelo pobožnega papeža Pija X. je bilo »Vse obnoviti v Kristusu.« Posodobil je rimsko kurijo, obnovil je gregorijanski koral, misal, liturgični koledar in brevir, pospeševal pa je tudi poglobljeno čaščenje Matere božje in skrbel za boljše izobraževanje duhovnikov ter poglobitev njihovega verskega življenja. Prizadeval si je, da bi prišlo do ločitve cerkvenega in državnega področja. Otrokom je želel približati Jezusa, zato je izdal odlok o zgodnjem svetem obhajilu. Razžaloščen nad trpljenjem, ki ga je prinesla 1. svetovna vojna, je umrl 20. avgusta 1914. Ker je Pij X. tako želel, njegovega trupla niso balzamirali. Ko so ga devet let po smrti, v začetku postopka za blaženega, odkopali, je bilo njegovo truplo popolnoma neiztrohnjeno.

Urban

Če ti je ime Urban, si bil v začetku leta 2015 eden od 2.944 moških v Sloveniji s tem imenom. Med 1.000 moškimi nosijo to ime povprečno trije. Ker se delež fantkov, ki jim ob rojstvu starši izberejo ime Urban, v zadnjih desetletjih večja, je bolj verjetno, da ime Urban nosi kateri od tvojih bratov ali prijateljev, kot pa da se tako imenuje tvoj očka in še manj verjetno tvoj dedek.

Ime Urban izhaja iz latinskega imena Urbanus, ki ga povezujejo z latinskim urbanus, kar pomeni mestni, meščan, prijatelj mestnega življenja, pa tudi olikan, duhovit, drzen. Urbanus je bil prvotno vzdevek za meščana, medtem ko je bil Rusticus vzdevek za kmeta, podeželana.

Urban je bilo ime več svetnikom. Najbolj znan je bil Urban I., ki goduje 25. maja, goduješ lahko tudi 23. ali 24. januarja, 29. julija, 5. septembra ali 19. decembra.

Papež Urban I. je verjetno vodil Cerkev med leti 222 in 230. Umrli je 19. maja. 25. maja so se spominjali godu škofa Urbana, ki je bil mučenec v času cesarja Decija (okoli l. 250), zato so tudi papežev god premestili na 25. maj. Velja za zavetnika vinogradnikov. V vinorodnih krajih so v njegovo čast zgradili cerkve in kapele.

Urban II. je bil priljubljen papež v 11. stoletju, znan po duhovni širini, dobri retoriki in vpludnem nastopu. Velik ugled je pridobil z načrtom pohoda na Jeruzalem in osvoboditve božjega groba. Na javni seji sinode novembra 1095 je govoril o svetosti Jeruzalema in opisal trpljenje romarjev, ki potujejo v svete kraje. Pozval je vernike vseh krščanskih dežel, naj zberejo mogočno vojsko in naj se namesto obračunavanja med seboj bojujejo za pravično stvar. Njegov poziv je odmeval tudi pri vladarjih, knezih in grofih, ki so se postavili na čelo križarske vojske. Žal pa je novica, da je križarska vojska štirinajst dni pred smrtjo Urbana II. osvojila Jeruzalem, prišla do njega prepozno. Nekateri Urbani godujejo na dan njegove smrti 29. julija.

Viri:

- <http://www.stat.si/ImenaRojstva/sl>
- <http://družina.si/>
- Leto svetnikov II, III, IV, Zadruga katoliških duhovnikov v Ljubljani, 1970–1973

pripravila: Nina Popek, mama Urbana iz zelene sobe

Justin Č. ☘ 4,5 let

predstavitel projekta

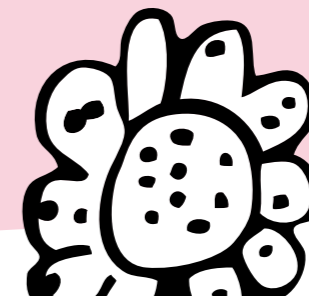
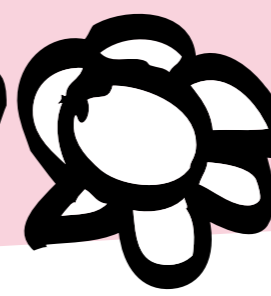
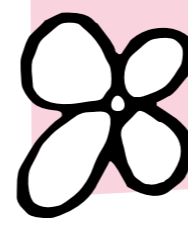
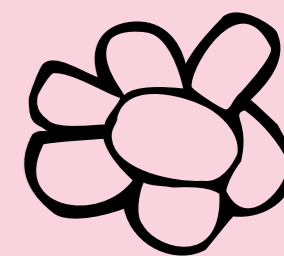
PROJEKT ERASMUS+ ETIČNE VREDNOTE ZA PREDŠOLSKE OTROKE

Že drugo leto smo vzgojitelji vrtca vključeni v projekt Etične vrednote za predšolske otroke. V prvem letu sodelovanja z vrtcem Mala akademija in vrtcem Gulden ve ömer ünlükahraman Anaokulu iz Turčije smo pripravili obsežno raziskavo o etični vzgoji otrok v predšolskem obdobju. Pregledali smo slovensko in svetovno literaturo, primerjali programe vrtcev, ki jih le-ti izvajajo, pod vidikom vključevanja etičnih vrednot v delo z otroki, analizirali učne načrte, po katerih se izobražujejo vzgojitelji predšolskih otrok. Vprašalnike za starše in vzgojitelje ter intervjuje z otroki smo analizirali in rezultate vključili v raziskavo. Celotno raziskavo (v slovenskem ali angleškem jeziku) si lahko preberete na spletni povezavi: http://vrtec.leila.si/download/etika_za_predsolske_otroke.pdf

Dejavnosti, ki jih načrtujemo v okviru projekta v njegovem drugem letu, bodo naslednje: priprava priročnika o predšolskih dejavnostih za razvoj etike, priprava tečaja etike za predšolsko vzgojo in tečaja za usposabljanje vzgojiteljev v video obliki.

Več informacij in sprotno dogajanje v zvezi s projektom lahko spremljate na spletni strani: <http://vrtec.leila.si/erasmus/>

s.Nina

odmevi

Roditeljski sestanek

Povzetek predavanja g. Miha Kramli z roditeljskega sestanka

Naš ne. Če je ne, je vedno ne in za tem stojimo. Osebna govorica mora biti vedno mehka. Starši moramo biti sposobni brez določenih zvijač reči: ne! Otrok ve, pri čem je, se na to navadi in sprejme postavljene meje ter jih ponotranji. Vedeti moramo, da ni vedno pomembna samo vsebina, ampak tudi kako. Tudi če kakšni vzgojni prijemi delujejo, še ne pomeni, da so primerni. Starši moramo poiskati osebni stik in ne manipulacije.

Spoštovanje in komunikacija. Prvič v zgodovini smo v situaciji, ko spoštovanje ni samoumevno, ampak si ga moramo prislužiti. Moramo si izboriti avtoriteto pri otrocih, da nas bodo spoštovali. Otrok ne bo nečesa počel zato, ker mu znamo dobro razložiti, ampak zato, ker nas spoštuje.

Ko so otroci v vrtcu, teče komunikacija v obliki intervjuja: kako si? Je bila dobra hrana? Kaj si počel? Ipd. Do določene starosti otrok smiselno odgovarja na vprašanja. V določenem trenutku pa bo prenehal odgovarjati, ker je to del njegovega razvoja. Iz intervjuja je potrebno preiti na pogajanja in debate zato, da izboljšamo življenje in ne, da kot starši dosežemo svoje.

Starši smo dolžni pokazati otroku, da se ne bojimo njegovih čustvenih izbruhov. V času vrtca potrebuje otrok izkušnjo trmastih izpadov. Takrat morata oče in mati ostati popolnoma mirna in reči: »Vidim te, slišim te, ampak se te ne bojim. Kriči, vpij, odleglo ti bo.« Otrok dobi podatek, da oče in mati ne bežita od njega tudi, če kriči, sta ob njem, vseeno pa to ničesar ne spremeni. Dobi podatek, da ko mu je hudo, lahko to izreče, a s trmo in izsiljevanjem ne doseže nič. Če pa pohitimo umirjati čustveni izbruh in se ga bojimo, otrok te izbruhe stopnjuje in kasneje postane problematičen.

Enotnost. Ni pomembno, da se starši strinjamo v vsem, se pa moramo v bistvenih stvareh. Ko otrok doživi miselno enotnost svojih staršev, se otrok obrne vase in se zave, da mora pri sebi nekaj spremeniti. In ko se otrok obrne vase in začne pri sebi nekaj spreminjati, otroku omogočimo, da se v njem ustvarijo pogoji za to, da bo kasneje v življenju dovzeten za pravila in vrednote in bo sposoben reševati zadeve s svojo lastno energijo in močjo.

Stvari počnimo skupaj z otrokom in ne namesto njega. Tako se otrok z opazovanjem nauči predvidevati in si počasi zastavi cilje in vizije v življenju, ki jih bo tudi uresničil.

Računalnik, pametni telefoni in tablice. Otrok mora odnos do sveta in samega sebe zgraditi preko čutil nosu, okusa, dotika in sluha. Če prezgodaj dobi nove tehnološke pripomočke, ne zgradi odnosa do sveta preko naravnih čutil. Ob večerih, ko gremo spat, molimo in beremo pravljice in ne gledamo risank. Ko otrok moli ali bere pravljice, iz realnega sveta preide v svet angelov ali svet vil in se mu v možganih odpre možnost preklopa v

drugo dimenzijo. Tako bo otrok, ko mu bo hudo, znal »preklopiti« v drugo dimenzijo in bo sposoben prebroditi krize. Z novimi tehnologijami se del možganov, ki je dojemljiv za duhovnost, ni razvil in tako imamo opravka s popolnoma praznimi, votlimi ljudmi. Vse mu je »brez veze«, nobenega smisla ni, nič se ga ne dotakne.

Samo delo ali uporaba računalnika nista problematična. Problematično postane, ko se to uporabi za zabavo, sprostitve, tolaženje. To sproži proces v možganih, ki pripelje do zasvojenosti in fizičnih sprememb v možganih. Osnovnošolcu ni potrebno biti lastnik pametnega telefona, saj ima s tem na dlani ves svet. Starši ne vedo, da so mu dali v roke ves svet, a hkrati nima dovolj življenjskih izkušenj za spoprijem z njim. Otroku moramo pustiti, da se možgani razvijejo po naravni poti s čutili in ne z računalniki ipd. Prav je, da se nauči uporabljati nove tehnologije, a postavljati moramo meje. Otrok pri treh, petih, osmih letih za svoj razvoj ne potrebujejo računalnikov.

Pravica staršev je pravica do miru. Družina npr. postavi uro, ko mora biti otrok v postelji in je mir. Od takrat naprej mu nismo več na razpolago. Ko otrok doživi, da je to družinsko pravilo, sčasoma postane tudi vrednota. To mu pozneje postane notranji alarm ob poznih urah, ki mu pravi: »Pazi kaj delaš! Kršiš pravilo in vrednote!« Če nima vzpostavljenih mehanizmov za pravila in vrednote, ravna po instinktu in išče nevarnost.

Druga pravica, ki jo starši imamo, je, da smo »postreženi«: da otrok sam vstane, se sam obleče, pospravi igrače ... Naš otrok mora biti svoji starosti primerno aktiviran. Če delamo namesto njega, mu škodimo. Ne dajemo nagrad, če nekaj opravijo. Če je vsak napredek pri otroku nagrajen, ga usmerimo v pridobivanje in tehtanje, kaj se splača in kaj ne. Otroku moramo omogočiti, da začuti zadovoljstvo, da je nekaj uspešno naredil.

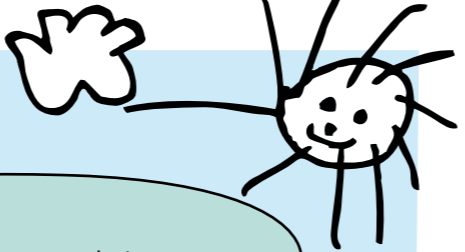
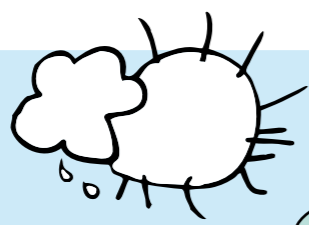
pripravila: Polona Avanzo

Albina T. ☀️ 30 mesecev

punčka in medved

izlet v Kamnik

Spomnim se, da sem se peljala z vlakom.

G. župnik nam je razkazal cerkev.

Najbolj všeč mi je bilo, ko nam je župnik igral na citre.

Pri enem duhovniku smo imeli malico.

Peljali smo se z vlakom mimo moje hiše.

Najbolj všeč mi je bilo pri zidovih.

Najbolj se spomnim, ko smo plezali po skalah.

Najbolj všeč mi je bila malica v Kamniku.

Skale so bile najboljše.

Šli smo na Stari grad in tam plezali.

Bila je velika gora.

obisk prvošolcev

Prvošolci so svoje prijatelje obiskali med jesenskimi počitnicami. V petek, 30. oktobra 2015, so preživeli dopoldan v skupini, ki so jo obiskovali v času vrtca. Po srečanju so zapisali nekaj vtisov.

Srečna sem, da sem vse videla. Jaz sem se rada igrala z mojo sestrico v vrtcu.

Eliana Mormance

Kako si se imela?
VESELO.
Kaj te je razveselilo?
Ko sem videla prijateljico in ostale.
Kaj ti bo ostalo v spominu?
Prijateljice.
Ali bi rada še kaj sporočila vrtcu?
Všeč mi je vrtec in materiali in sobe in vaša prijaznost.

Hana Kavčič

DRAGI VRTEC
LEPO SEM SE
IMEL.
SREČEN SEM, KER
SEM SPET VIDEL
SVOJE PRIJATELJE

Gal Z. 6 let

NA OBISKU V VRTCU MI JE
BIL VŠEČ, DA SEM IGRAL
KOŠARKO Z JANO IN
PRIJATELJI IN DA SEM DELAL
AFRIKO Z PETRO IN MARKO.

Marko Š. 6 let

30.10.2015
ŠOLARJI NA OBISKU

- SE ZDAN UČNO samostalnike kako riset matematiko → preštivat
- POGREŠAJO V ŠOLI
 - inteligentni plastelin
 - počitek
 - sestavljanke; slikarsko stojalo
 - okraševost
- KAJ IMAMO V ŠOLI NAJRAJE
 - risanje
 - gimnastiko
 - pouk
 - notranjo telovadbo
- KAJ SO DOBILI OB VSTOPU V ŠOLO!
 - knjige s prarili
 - rutke
 - kolebnico
- KOGA SE SE VEŠELILI PRED DANAŠNIM OBISKOM
 - starih prijateljev in vsojiteljev
 - slikanja na slikarsko stojalo

večer z mamami

Večer z mamicami se je začel že ob 5.50, ko je Eva priskakljala k meni v posteljo in neučakano zašepetala: »Mami, zbudi se! Greva v vrtec! Danes je Vrtec z mamicami!« In nekaj minut pred napovedanim srečanjem mamic in otrok se je res začel Večer z mamicami.

Bil je priložnost, da sem izkusila hčerino ponosno, suvereno vodstvo do Razreda 1, prijeten občutek hoje po lesenih kolutih, plazenje pod mizo.

V spominu mi ostajajo vedrina vzgojiteljic, dvakratni obisk molitvenega kotička in Evinega najljubšega dela rožnega venca – ki si ga Devica rodila; vzpon na galerijo in preizkušanje novega inštrumenta, ki pričara zvok kamenčkov, ki jih valovi porinejo na morskobalo; na hodniku demonstracija pometanja lahkih lističev, pripravljenih prav v ta namen (doma imamo dovolj prahu, ki vabi ki tej dejavnosti, pa navadno ni takega navdušenja – mogoče ker ne šelesti in ni pravih barv); veliko ljudi, pa vsi smo lahko našli svoj prostor za delo; in končno sproščenost ob petju, plesu in slastnih kroglicah v družbi prijateljice. »Bilo mi je lepo, ker je bilo toplo,« je večer povzela hči. Ja, bilo nam je toplo pri srcu.

Nina

Super je bilo, res ste se potrudili. Vsako leto se tega večera zelo veselimo. Letos pa smo kar malo žalostni, ker je bil zadnji (šola). Hvala za trud in skrb.
Barbara

Večer z mamicami je zmeraj nekaj posebnega. Takega navdušenja in vznemirjenja ne doživiš ravno vsak dan. Ti občutki ostanejo v spominu za vedno.
Nina

Bil je zelo lep večer, v duhu matematike in črk. Za posladek pa še pesmice in zelo dobri piškoti.
Polona

Večera z mamami se vsakič znova veselim, ker skupaj z otrokom odkrivava materiale, ki so mu ljubi. Tudi tokrat so se otroci v vrtcu že vnaprej pripravljali in učili novo pesem. Ampak to je bilo presenečenje, zato je Tomaž skrbno pazil, da je doma ni zapel pred menoj.

Ponovno čudovit, iskriv, razigran večer, ki me je obogatil. Hvala vzgojiteljema Neži in Metodu za čutečo skrb in odličen odnos, ki ga pleteta z otroki!

Metka Švegl, mama Tomaža iz Zelene sobe

Nikakor se nisem mogla načuditi, kakšne koncentracije je sposoben moj otrok. Hvala, da sem lahko pokukala vsaj v delček vašega vsakdana.
Darja Mlinar

Hvala za tako bogat večer z mamicami: igriv, sladek, pojoč in duhovno globok. Vedno znova se ga veseliva.
Mama

Hvala vzgojiteljica Neža in vzgojitelj Metod, da znata naše otroke tako navdušiti za delo. Urban se je doma veselil, da bo za današnji večer v vrtcu pobrisal prah po policah. Ko sem želela to navdušenje izkoristiti za domačo pomoč, ga ni bilo več.
Nina Poppek

☆ Jaz sem z mami delala verigo in banko in sem uživala☆

☆ Z mamo sva delali deljenje in privijanje ☆

☻ Z mami je bilo lepo, ko sva pila kakav ☻

☻ Jaz sem se imel lepo, ker sva se z mamo lovila ☻

☻ Midve sva delali številke ☻

★ Všeč mi je bilo, ko sva z mami delala magnete ★

☻ Z mami sva bila na črti in pisala ☻

Jutra D. ☻ 5 let

obisk sv. Miklavža

OTROCI SO VPRAŠALI MIKLAVŽA:

Miklavž, kje pa ti dobiš darila?

Kako ti prideš na svet iz nebes?

PO OBISKU MIKLAVŽA SO OTROCI POVEDALI:

Miklavž nam je naročil, da moramo biti tudi mi Miklavži

Miklavž nam je prinesel dežnike

Meni je bilo všeč, ker je prinesel darila za vse otroke

Pri Miklavžu smo skupaj peli, to mi je bilo zelo všeč

Dobili smo piškote. Jaz pa sem dala Miklavžu risbico v zahvalo

Meni pa ni bilo všeč to, da to ni bil pravi Miklavž, bil je zamaskiran

Všeč mi je bilo, ker mi je Miklavž dal podobico

Meni je bilo zelo všeč, ker smo dobili piškote od Miklavža

Všeč mi je bilo, ker je prinesel risbo sv. Miklavža za barvanje

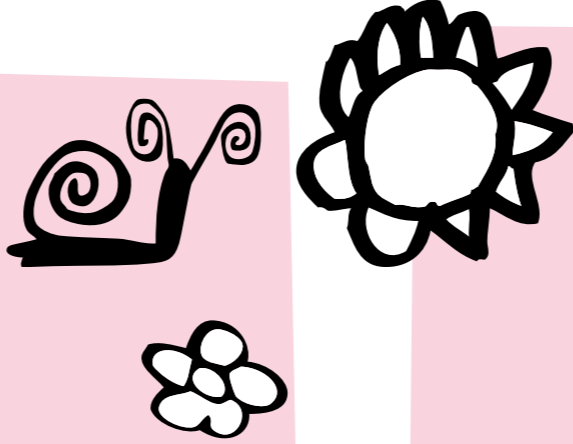
Mila M.D. ☀️ 3 leta

Eva B. ❁ 4 leta

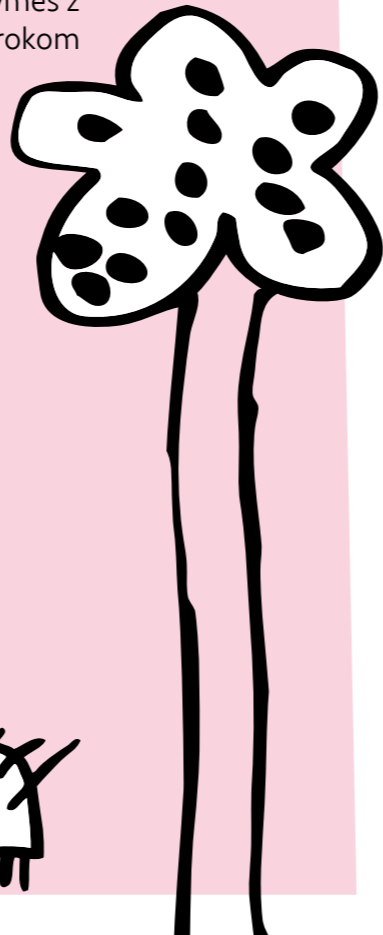
tika opazovanja

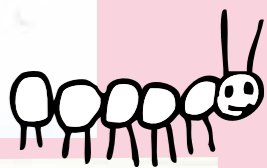
Opazovanje je beseda, ki se v našem vrtcu pojavlja zelo pogosto. Že takoj, ko sem pričela z uvajanjem, mi je s. Nina rekla, naj se usedem v sobo in SAMO opazujem. Sama pri sebi sem ogorčeno razmišljala: »Resno? Pri vsem delu v sobi in vseh novostih, ki bi se jih morala naučiti naj samo mirno sedim in opazujem??« Pa je nekemu otroku pladenj z materialom padel na tla in sem mu ga hotela pobrat in so me vzgojiteljice hitro ustavile, češ, ti samo opazuješ, ne pomagaš zraven. Priznam, grozno mi je bilo. Pa ne zato, ker je opazovanje grozno, ampak preprosto zato, ker tega danes nismo navajeni. Družba nas usmerja v nenehno delo in ustvarjanje nekih dobrin ter nas vzgaja v stalno hitenje in že obrabljen stavek »nimam časa«. To smo ponotranjili in tako vzgajamo naprej.

In tako sem nekaj dni v vrtcu samo opazovala ter se počutila nekoristno. Nisem navajena sedeti in »nič« delati, kot sem si opazovanje zelo napačno razlagala na začetku. Tako je izgledalo moje uvajanje. Potem pa sem počasi začela spoznavati pedagogiko montessori in se vanjo poglobljati ter dojemati bistvo opazovanja. Za trenutek se ustaviš, umiriš in vidiš drugačno sliko sobe. Vidiš te zlate otroke, koliko so že sposobni, kaj vse že zmorejo, kako so dojemljivi, čutni, veseli, ko jim nekaj uspe, kako se opravičijo, objamejo drug drugega ... in takrat se ob tihem opazovanju zavem, kako rada imam svojo službo in kako rada imam te naše otroke. Bogu hvala zanje. In za vse, ki me učijo umiriti se in opazovati. Je pa to gotovo velika umetnost, ki se jo celo življenje učimo. A kaj je lepšega kot pustiti otroku, da sam nekaj naredi, da mu nekaj uspe. Kakšno veselje! Tega ne bi bilo, če bi mi posegli vmes z našimi: »Pazi, padel boš, porezal se boš, razbil boš, ti bom pomagal/a ...« Dajmo otrokom možnost, da sami dobijo izkušnjo življenja.

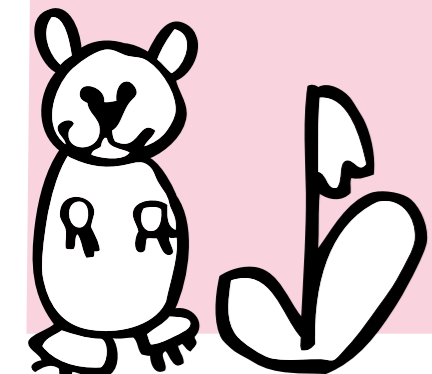
Tina Koren

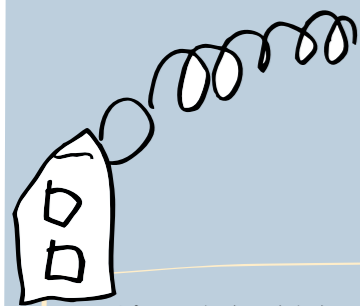
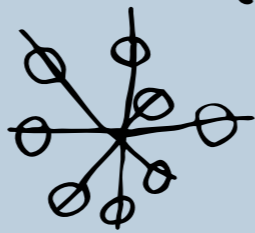
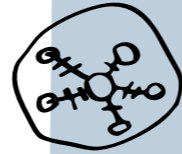
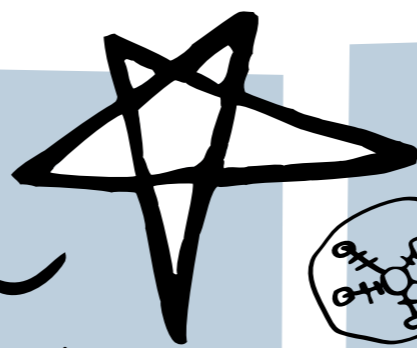
Lan F. 2,5 leti

Liza B. 2,5 leti

tedenske spodbude

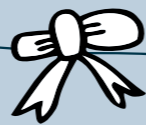
28. sept.-4. oktober

Pripravite zdrav sadni napitek za vso družino.

Oktober: mesec rožnega venca

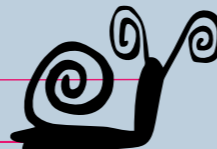
5.-11. oktober

Naučite vašega otroka/otroke svojo najljubšo otroško pesem.

12.-18. oktober

Pojdite v gozd in naberite gozdnih plodov.

19.-25. oktober

Izberite (vašo družinsko) najlepšo slovensko besedo.

21.10. sv. Uršula

26. okt. -1. november

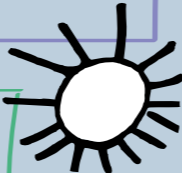
Preglejte družinski album in se preko slike ter pogovora spominjajte pokojnih sorodnikov.

jesenske počitnice, Dan reformacije, Vsi sveti

2.-8. november

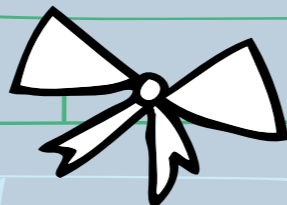
Pogovorite se o nekom, ki potrebuje pomoč, in razmislite, kaj lahko naredite zanj.

Iz rok v roke

9.-15. november

Uživajte v sprehodu ob sončnem zahodu.

16.-22. november

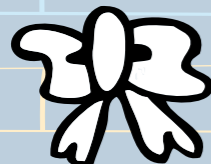
Priskrbite si sveže korenje. Z užitkom ga poglodajte.

Vrtec: večeri z mamami

23.-29. november

Izdelajte božične voščilnice.

29. 11. začetek adventa

30. novemb. -6. december

Kot družina pripravite/izdelajte presenečenje in ga nekomu v Miklavževem duhu podarite.

Miklavž

Gabriel L. 4 leta

7.-13. december

Pozabavajte se z družinsko masažo.

8. 12. Brezmadežna

14.-20. december

Svojemu otroku/otrokam predstavite najljubšo risanko oz. otroški film vašega otroštva.

21.-27. december

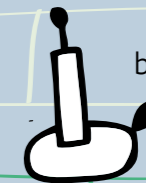
Naj stanovanje zadiši po praznični peki (piškoti, potica ...).

25. 12. Božič, 26. 12. Dan samostojnosti

28. decem. -3. januar 2016

Pripravite si večerjo ob svečah.

božične počitnice

4.-10. januar

Sprostite se in zaplešite s svojim otrokom/svojimi otroki.

6. 1. Trije kralji

11.-17. januar

Otrokom ob slikah pripovedujte o njihovem krstu / Pripovedujte otroku/otrokam o najlepših spominih iz vašega otroštva.

10. 1. Jezusov krst

18.-24. januar

Še nekaj vljudnosti in spoštovanja: pozdravljajte ljudi okrog sebe in jim s tem polepšajte dan.

25.-31. januar

V tem tednu goduje sv. Angela, zaveznica našega vrta. Izdelajte glasbilo/glasbila in nanj spremljajte priloženo pesem o sv. Angeli.

26. 1. skupna sveta maša

Imenik dogodkov

AVGUST

diploma 0-3

OKTOBER

dan bele palice - obisk slepe Joane

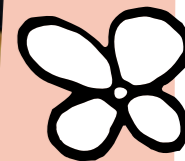
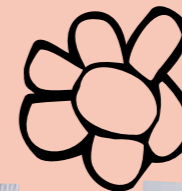

izlet v Kamnik

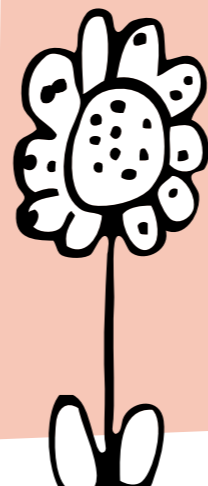
OKTOBER

obisk šolarjev

NOVEMBER

učenje znakovnega jezika gluhih

NOVEMBER

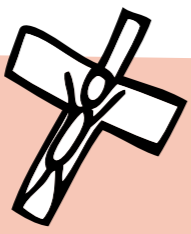
svetopisemski maraton

večer z mamami

Julija A. 4 leta

NOVEMBER

obisk orkestra iz žalca

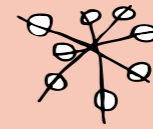

DECEMBER

blagoslov vrtnca

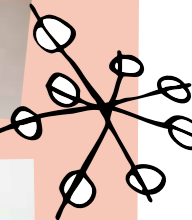
DECEMBER

Miklavž

dan pred Božičem

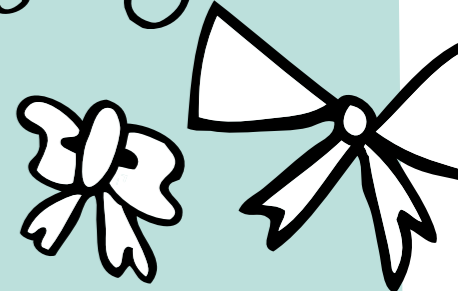

Jan K. 2 leti

umrašanja staršev

ZADOLŽITVE ZA OTROKE

Umetnost očetovstva: Kako doseči, da vaši otroci opravljajo hišna opravila (in zakaj je pomembno, da jih imajo)

Vsak oče bi rad, da njegovi otroci zrastejo v odgovorne odrasle, ki prispevajo svoj delež v družbi. Vendar preden se naši otroci odpravijo po svoje in pustijo svoj pečat v svetu, se morajo najprej naučiti, kako biti odgovorni člani družine in kako prispevati svoj delež v družini. Hišna opravila so trening za resnično življenje. Opravila ne le da učijo otroke pomembnih življenjskih spretnosti, ki jih bodo pripravile na samostojno življenje in prispevale k izgradnji delovne etike, ampak nedavne študije kažejo, da če otroci dobijo svoje zadolžitve že zgodaj, jim to pomaga tudi na drugih področjih življenja.

Na žalost je danes le malo otrok deležnih treninga o tem, kako biti delaven in odgovoren odrasli. Študije kažejo, da otroci na Zahodu posvečajo malo časa pomoči pri hišnih opravilih. Pred stoletjem ali dvema so morali otroci veliko pomagati doma, še posebej, če so živeli na kmetiji. Današnji 6-12-letniki porabijo samo okrog 24 minut na dan za hišna opravila. To predstavlja 25-odstotni padec od leta 1981. Ko otroci pomagajo pri hišnih opravilih, to pogosto delajo pod prisilo; starši morajo pogosto prositi, jih podkupovati in groziti, da otroci naredijo osnovne stvari, kot so odnašanje smeti ali pospravljanje po večerji.

Antropologi, ki so preučevali vzgojo otrok v različnih kulturah, so opazili, da se je ta stavka s hišnimi opravili pojavila najprej na Zahodu. V družbah v razvoju otroci v skoraj vseh državah radi pomagajo in so koristni. Na primer, v odročnih naseljih Guarre v Nepalju otroci stari 18 mesecev nosijo drva za ogenj in vodo. Dečki iz ljudstva Nuer iz južnega Sudana in zahodne Etiopije pasejo črede ovac in koz ne da bi jih morali starši v to prigovarjati. Malčke v skupnosti v Zairu učijo, kako se uporablja »nevarna« orodja, kot je mačeta. Otrokovo prispevanje je v razvijajočih se državah lahko ključno za preživetje družine. Ampak opravljanje zadolžitve je pomembno tudi za otroke v predmestjih ZDA; čeprav njihove zadolžitve morda niso ključne za preživetje družine, bistveno pomagajo pri njihovi rasti v nesebične osebe, ki se dobro prilagajajo, in pri njihovem oblikovanju v popolnoma delujoče odrasle, ki prispevajo svoj delež v družbi.

Prejšnji mesec smo preverili, koliko osnovnih življenjskih spretnosti bi moral imeti mladi moški, preden se osamosvoji – to so bile stvari, za katere sem si jaz želel, da bi se jih naučil, preden sem zapustil dom. Čeprav ni nikoli prepozno, da bi se jih naučili, bi se jih v idealnem svetu naučili med odraščanjem. Tako me je med pisanjem tega seznama zanimalo, kako lahko jaz kot oče pomagam svojemu sinu, da bi zrastel v bolj sposobnega mladega moža, kot sem bil sam. V nadaljevanju delim z vami nekatere prednosti tega, da imajo otroci zadolžitve kot tudi kaj lahko mi kot očetje storimo, da bi naši otroci opravili svoje zadolžitve.

Prednosti hišnih opravil

Obstajata dva sistema, ki se pojavita v puberteti in ki mlade potiskata v odraslost. Eden je motivacija in čustva: ko se mladi odrasli pomikajo v svoja najstniška leta, iščejo nove nagrade in bi radi šli na svoje,

potovali, preživljali čas s prijatelji, razvijali ideje, tekmovali v športih, se vpisali v dobre šole – da bi videli in naredili kolikor je le mogoče. In doživljajo stvari zelo intenzivno. Drugi sistem je nadzor: prednji možganski režnji se oblikujejo in izvajajo nadzor nad temi vzbujajočimi čustvi in pomagajo najstnikom pri odločanju, načrtovanju in odloženih nagradah. Te spretnosti se razvijejo s pomočjo poskusov in napak – z nabiranjem življenjskih izkušenj.

Človeško odraščanje se v živalskem svetu pojavi najpozneje in traja najdlje; in v tem času otroci odraščajo pod budnim nadzorom in vodstvom svojih staršev več kot desetletje (in v današnjih časih tudi dve desetletji); ta zaščitena in podaljšana adolescenca je tema dvema sistemoma dovolila, da se pojavljata v tandemu: mladi odrasli so lahko preizkusili odgovornosti odraslih, ampak pod budnim nadzorom staršev in starejših, ki so lahko pomagali in jih usmerjali, ko so naredili napako. Profesorica psihologije Alison Gopnik razlaga, kako je prišlo do tega, da sta ta dva sistema neusklajena in kako je to vplivalo na razvoj mladih odraslih:

»V preteklosti je bilo nujno, da če si želel postati dober nabiralec ali lovec, kuhar ali varuh, si se vadil v nabiranju, lovu, kuhanju in varovanju otrok med osnovno šolo in zgodnjo odraslostjo – in tako vključeval povezave prednjega možganskega režnja, ki si jih potreboval kot odrasli. Ampak to si delal pod izkušenim nadzorom staršev in v zavarovanem svetu otroštva, kjer je bil vpliv tvojih neizogibnih napak otopljen. Ko je prišel motivacijski sok pubertete, si bil pripravljen, da si posegal po resničnih nagradah v resničnem svetu z novo močjo in zanesenostjo, vendar si tudi imel spretnosti in nadzor, da si jih naredil učinkovito in relativno varno.

V sodobnem življenju se je razmerje med tema dvema sistemoma dramatično spremenilo. Tako puberteta kot tudi motivacijski sistem se pojavita prej.

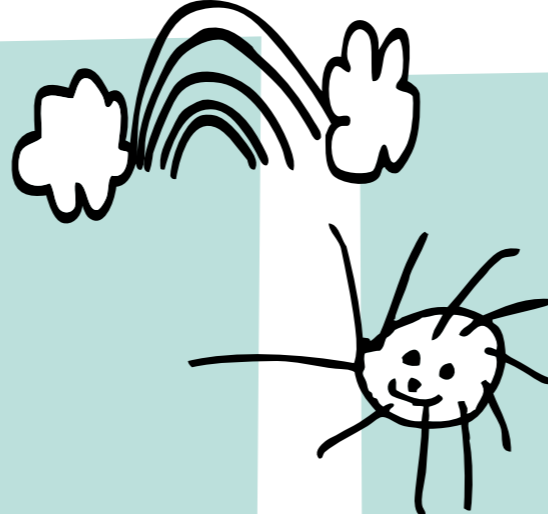
Sodobni otroci imajo zelo malo izkušenj o tem, kakšne naloge jih čakajo v odraslosti. Otroci imajo vedno manj možnosti, da bi vadili tudi povsem osnovne spretnosti, kot so kuhanje in varstvo. Sodobni mladostniki in otroci pred puberteto pogosto ne delajo drugega, kot da gredo v šolo. Tudi službe, kot so raznašalci časopisov in varuške, so izginili.

Izkušnja o tem, kako je doseči pravi cilj v resničnem času v resničnem svetu, se vedno bolj prelaga; rast kontrolnega sistema pa je odvisna prav od teh izkušenj. Pediater in razvojni psiholog Roal Dahl z Univerze Kalifornija ima dobro metaforo za ta rezultat: današnji mladostniki razvijejo »pedal za plin« veliko prej, preden znajo voziti in zavirati.

To ne pomeni, da so najstniki bolj neumni, kot so bili. V mnogih pogledih so bolj pametni. Vedno daljše obdobje zaščitene nedozorelosti in odvisnosti – otroštvo, ki traja še med fakulteto – pomeni, da se mladi ljudje lahko učijo več kot prej. Trdni dokazi kažejo, da se je IQ povečal, saj veliko otrok preživi dlje časa v šolah in obstajajo dokazi, da je višji IQ povezan s poznejšim razvojem prednjega možganskega režnja.

Vse to šolanje pomeni, da otroci vedo več o različnih področjih, kot so v času, ko je obstajalo vajeništvo. Če želiš postati profesionalni kuhar, ti samo kuhanje ne pove o značilnostih visokih temperatur ali kemični sestavi soli – teh stvari se naučiš v šoli.

Ampak obstajajo različni vidiki pameti. Poznavanje fizike in kemije ne pomaga pri peki sufleja. Široko, fleksibilno učenje – takšno učenje, kot ga spodbujamo v srednji šoli in na fakultetah – je lahko v nasprotju s sposobnostjo razviti dobro izoblikovano, nadzorovano in osredotočeno strokovnost v določeni spretnosti, v nasprotju s takšnim učenjem, kot

je nekoč prevladovalo v človeški družbi. V večini naše zgodovine so otroci začeli svoje vajeništvo, ko so bili stari 7 in ne 27.«

Želim, da bi bil Gus pameten, ampak želim tudi, da bi se znašel v življenju in da bi znal oprati perilo, očistiti hišo in kuhati – torej kako delovati kot samostojen odrasli. Hišna opravila dajo otrokom praktičen trening osnovnih življenjskih spretnosti, ki jih bodo potrebovali za rast, ko se bodo odpravili na samostojno pot, hkrati pa bodo tudi razvijali bistvene značajske lastnosti, kot so trdo delo, odgovornost in odložena zadovoljitev potreb.

V resnici gredo ročna dela in sposobnost abstraktnega mišljenja z roko v roki. Opravljanje hišnih opravil pripomore k razvijanju otrokove grobe in fine motorike; razvrščanje perila in kopanje po zemlji sta odlična načina, da otrok razvije in vadi te spretnosti. In to jim tudi pomaga pri učenju. Študije so pokazale, da majhni otroci, ki delajo z rokami, kot je opravljanje hišnih opravil, razvijejo dele možganov, ki so potrebni za abstraktno mišljenje, kot so branje, pisanje in matematika.

Da povzamemo: če otroci pomagajo pri hišnih opravilih že od malega, jim to pomaga pri razvoju v samozadostne, odgovorne, sposobne in prilagojene odrasle. In tudi študije to potrjujejo. Alice Rossi, profesorica sociologije na Univerzi Massachusetts Amherst, je odkrila, da je opravljanje hišnih opravil v otroštvu velik pokazatelj, če bo otrok delal prostovoljno kot odrasli; in raziskava Martyja Rossmana, profesorja na Univerzi v Minnesoti, je pokazala, da je eden od najboljših pokazateljev uspeha v odraslosti to, če je človek v zgodnjih letih življenja začel z rednimi hišnimi opravili.

Kako otroka pripraviti do tega, da bo opravljal hišna opravila

Začnite zgodaj. Najbolj pomembna stvar, ki jo lahko naredite, da boste zagotovili, da bodo vaši otroci opravljali svoj delež opravil, je, da začnete z njimi kar najbolj zgodaj – idealno bi bilo že pri 18 mesecih. Psihologi so opazovali, da pri tej starosti otroci sami začnejo pomagati. Michael Tomasello je v svoji knjigi *Why We Cooperate* (Zakaj sodelujemo) zapisal, da če otroci pri starosti 18 mesecev vidijo odraslega, ki ima težave z odpiranjem vrat ali s pobiranjem sponke s tal, takoj ponudijo svojo malo roko v pomoč.

To nenadno željo po pomoči sem nekje okrog te starosti opazil tudi pri Gusu. Ko sem nekega jutra pospravljala posodo iz stroja, je Gus priracal do mene in mi začel podajati posodo. Začel je tudi pomagati Kate s perilom. Pobral je oblačila s tal, jih postavil v košaro za perilo in ji pomagal z nalaganjem v stroj.

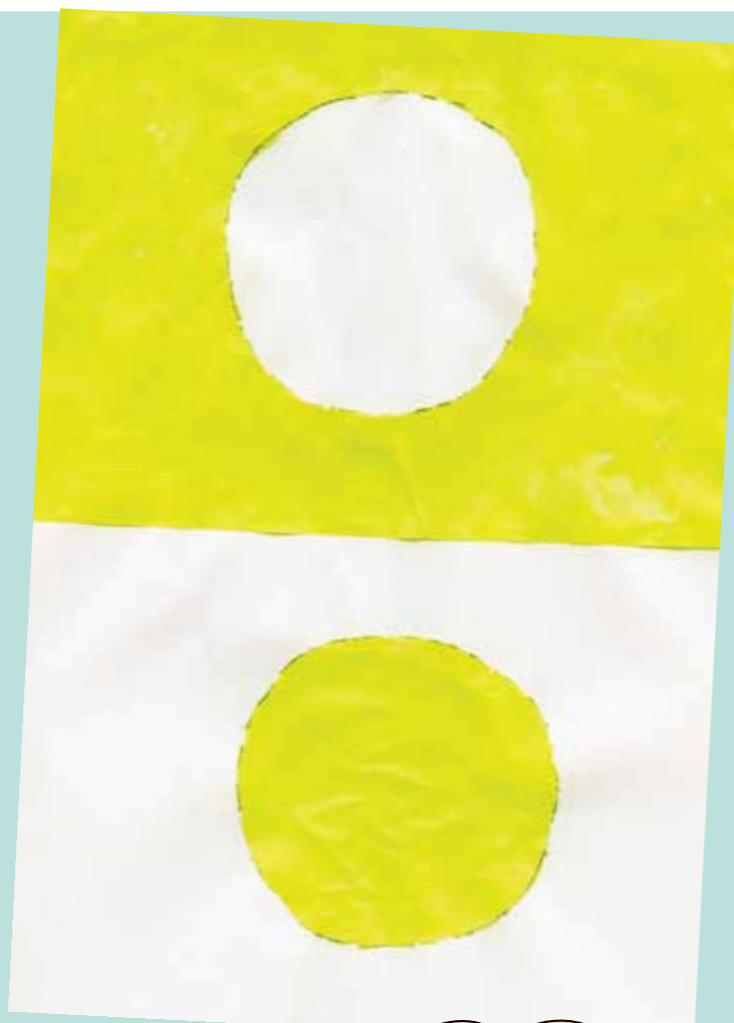
Glavna stvar, ki zatira to nastajajočo željo po pomoči, preden se ta lahko razvije, je to, da so otroci z njihovo pomočjo v večje breme kot v pomoč. Z njihovo pomočjo opravilo traja dlje in velikokrat razmečejo stvari, zaradi česar želijo starši vse narediti sami in na hitro.

Uprite se želji, da bi spodili svojega malčka, ko začne prostovoljno pomagati pri opravilih. Ja, dlje bo trajalo, da boste pospravili posodo, vendar je navado lažje privzgojiti, ko so otroci še majhni, kot ko bodo osorni najstniki. Čas, ki ga boste vložili sedaj, se bo bogato obrestoval kasneje.

Naj otroci začnejo opravljati hišna opravila, ki so primerna njihovi starosti, takoj ko opazite, da bi radi pomagali in dodajajte opravila, ko zrastejo in lahko obvladajo bolj kompleksna dela. Veliko staršev ima zelo nizka pričakovanja o tem, kaj zmorejo njihovi otroci – vendar vas lahko tudi najmlajši presenetijo. Naj poskusijo nova opravila in če jih zmorejo, jim pokažite, kako se dejavnost izvede.

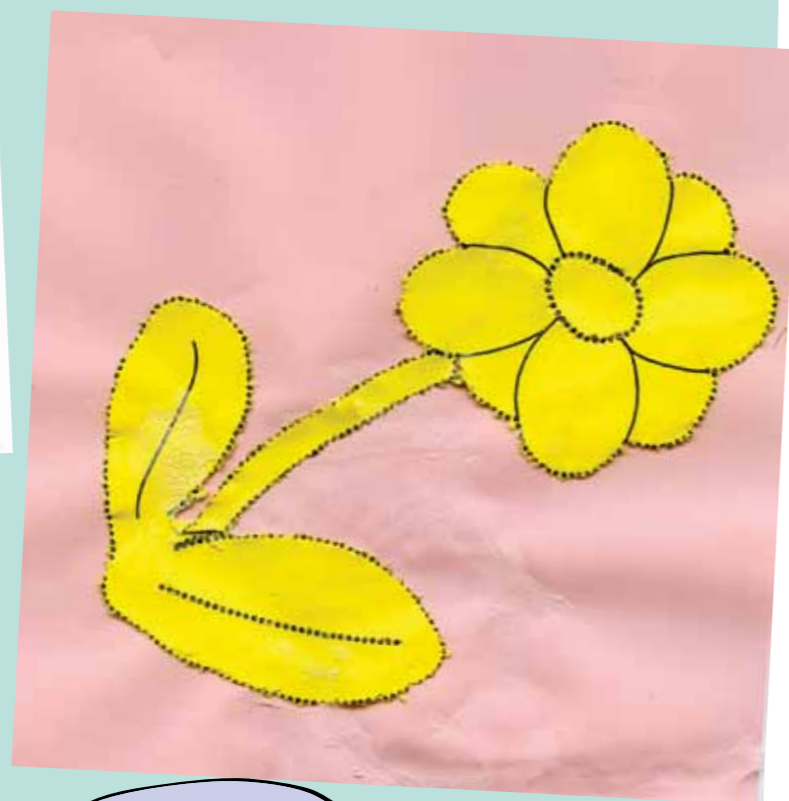
Anamarija F. ☼ 2 leti

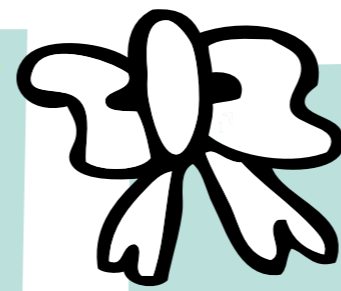
Ita Bibi K. ☀ 3 leta

Kristijan K. ☼ 3 leta

Lara O. ☼ 3 leta

Tukaj je seznam opravil za otroke po starosti:

Od 18 mesecev do 3 let:

- ⇒ pobiranje in pospravljanje knjig in igrač;
- ⇒ dajanje oblačil v košaro;
- ⇒ pomagati izprazniti pomivalni stroj (pred tem iz njega pospravite vse ostre predmete);
- ⇒ pomagati razvrstiti perilo in ga dati v stroj;
- ⇒ pomagati pospraviti nakupe;
- ⇒ pomagati pobrisati polite stvari;
- ⇒ zalivanje rož;
- ⇒ naj nadenejo nogavico na roko in z njo pobrišejo prah z miz in kljuk.

Od 4. do 5. leta

Vse zgoraj naštetu in:

- ☼ pomagati pospraviti posteljo;
- ☼ prinesiti stvari iz avta do hiše;
- ☼ pomagati pripraviti in pospraviti mizo;
- ☼ puliti plevel;
- ☼ pomagati z grabljenjem listja;
- ☼ pomagati s preprostimi opravili pri pripravi hrane.

Od 6. do 7. leta

Zgoraj naštetu in:

- ☼ sami pospravijo posteljo;
- ☼ sesanje prostorov;
- ☼ poskrbeti, da je njihova soba čista in pospravljena;
- ☼ izprazniti koše za smeti v hiši;
- ☼ pospraviti svoje perilo;
- ☼ pomesti garažo;
- ☼ razvrščati perilo.

Od 8. do 9. leta

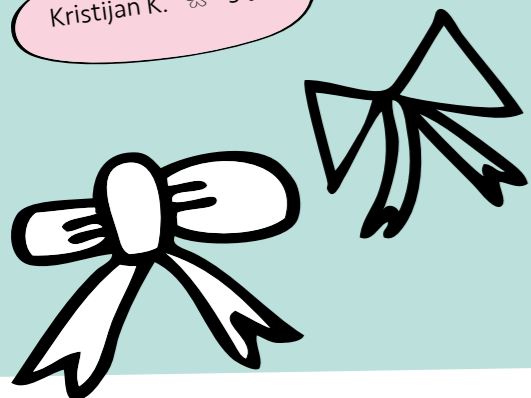
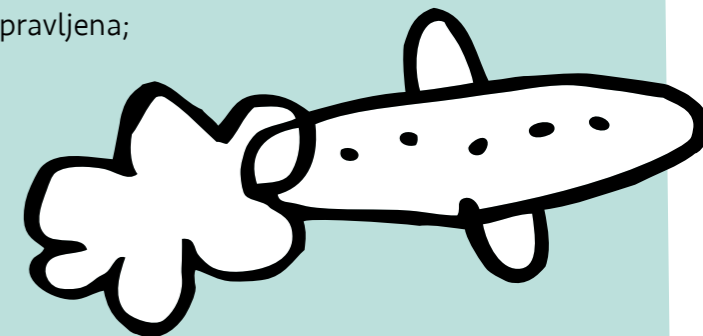
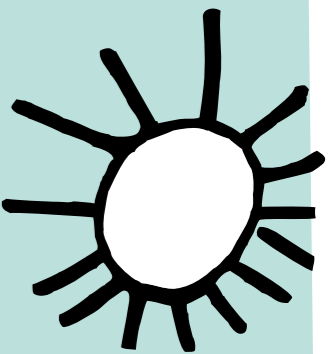
Zgoraj naštetu in:

- ♥ peljati hišnega ljubljénčka na sprehod;
- ♥ pripraviti preproste prigrizke ali obroke;
- ♥ očistiti stranišče;
- ♥ pospraviti posodo v stroj in iz njega;
- ♥ zbrati smeti in jih nesti v smetnjak.

Od 10. leta dalje:

Zgoraj naštetu in:

- ☆ čiščenje avtomobila;
- ☆ čiščenje kuhinje;
- ☆ zamenjati posteljnino;
- ☆ pomivanje oken;
- ☆ košnja trave (najprej pod nadzorom odraslih);
- ☆ očistiti tuš kabino;
- ☆ pripraviti celoten obrok.

Naj nastane iz tega rutina. Otroci cvetijo ob rutini. Če želite, da se opravljanje hišnih opravil ohrani, naj to postane dnevna rutina. Kate in jaz to poskušava z Gusom. Na primer, ko Gus poje zajtrk, odnese svojo skodelico do lijaka in potem skupaj pospraviva posodo iz stroja ter počistiva, če je kaj umazal med jedjo.

Ponudite pohvalo. Otroci lažje naredijo kakšno stvar, če jih pohvalite za dobre stvari, ki so jih naredili, kot če jih opominjate, ko naredijo napako. Kadarkoli vaš pobalin poskuša pomagati, mu povejte, da se je zelo potrudil.

Spremenite v igro. Današnji behavioristični znanstveniki razkrivajo, kakšno moč ima igra v našem življenju. Igra vključuje uporabo mehanizmov iz igre v kontekstih, ki to niso. Raziskovalci so odkrili, da spreminjanje vsakodnevnih opravil, kot so telovadba, učenje in delo, v igro spodbuja produktivnost in motivacijo. To lahko za vašega otroka naredite z opravili. Obstaja nekaj aplikacij, ki vam pomagajo spremeniti seznam opravil vašega otroka v zabavno igro s točkami in stopnjami napredovanja.

Chore Wars je brezplačna igra vlog, ki otrokom pomaga nabirati XP (točke izkušenosti) in tako postaviti svoj lik na naslednji nivo, ko končajo z nekim opravilom. Vi nadzorujete, koliko točk vsako opravilo prinese.

High Score House je še ena spletna aplikacija, s katero lahko dajete točke za otrokova hišna opravila. Otrok potem lahko uporabi pridobljene točke in »kupi« nagraje, npr. pol ure televizije. Starši včasih naredijo analogno verzijo tega sistema nagrad: npr. dajo neke vrste žeton v kozarec, ko otrok naredi opravilo. Ko nabere dovolj žetonov, jih lahko unovči za nagrade, kot so pol ure časa za igranje TV-igric. Ta sistem in tudi ideja plačevanja za opravljeno delo se zdita kar učinkovita in logična na prvi pogled, ampak imata nekaj slabosti, kar bomo obravnavali v nadaljevanju.

Plačilo za opravila? Veliko se govori o tem, ali naj bi otroci prejeli plačilo za opravljena dela ali ne. Ena izmed prednosti je ta, da se otroci naučijo povezave med delom in denarjem. Naučijo se, da če v življenju kaj želijo, morajo za to delati.

So pa tudi slabosti tega, da otroke spodbujamo k opravljanju hišnih opravil zaradi denarja in so povezane s človeško motivacijo. Psihologi delijo motivacijo na notranjo in zunanjo. Notranja prihaja od znotraj: želiš si nekaj narediti, zato ker v tem uživaš, te zanima ali se sklada s tvojimi vrednotami. Zunanja motivacija prihaja od zunaj: ali te nekdo prepričuje, da nekaj narediš ali si motiviran z nagrado, kot so nalepke ali denar. Težava pri zunanji motivaciji je ta, da se zadovoljstvo z opravljenim dejanjem premakne od dejanja samega k nagradi. Tako se vedenje zmanjša, če se nagrado vzame. Študije so pokazale, da ko so otrokom ponudili nagrado za neko aktivnost, se je njihovo zanimanje za to aktivnost zmanjšalo.

Notranja motivacija vodi do tega, da smo zadovoljni sami s sabo, in poganja jo izpolnjevanje 3 potreb:

Sposobnost: občutek, da lahko nadzoruješ rezultat nečesa in občutek obvladanja nečesa.

Povezanost: želja po interakciji, povezovanju in skrbi za druge.

Samostojnost: občutek, da si sam usmerjevalec svojih dejanj.

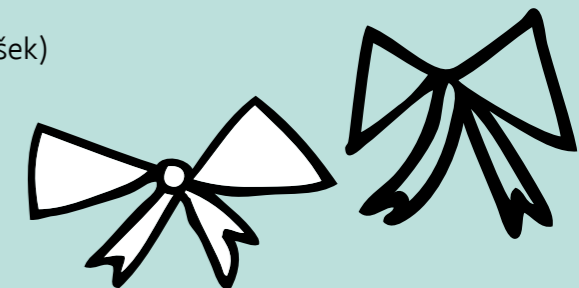
Plačevanje otrokom za opravljeno delo ne izpolnjuje teh potreb v tolikšni meri kot samo pričakovanje staršev, da jih bodo naredili, zato ker so člani družine in morajo prispevati svoj delež. Otroci bodo izkusili nagrado kot zunanjo obliko nadzora in kot nekaj, kar nima nobene zveze s članstvom v družini. In kaj se zgodi, če se odločijo, da ponujen denar ni dovolj ali če jim babica da 100 € za rojstni dan in potem mislijo, da ne potrebujejo denarja

od opravil? Nato jih moramo starši prisiliti, da česar ne želijo narediti za denar, naredijo zastonj ter ustvarimo boj moči in občutek nesamostojnosti pri otroku. Mogoče še najbolj zaskrbljujoče: ponujanje denarja za opravljeno delo lahko v otroku ustvari občutek, da morajo biti za vse, kar naredijo, nagrajeni. Ta občutek upravičenosti lahko ovira njihov razvoj pozneje, ko odkrijejo, da odraslost prinaša veliko odgovornosti, ki ne ponujajo takojšnje nagrade in morajo preprosto biti narejene, da lahko samostojno neodvisno živijo. To zavedanje lahko celo ovira njihovo zanimanje za hobije, ki jih delajo samo za zadovoljstvo – otroci, ki vedno iščejo zunanje nagrade, mogoče v tem ne vidijo smisla.

Boljši pristop, po mojem mnenju, je ta, da od otrok pričakujemo, da že od malega delajo svoja opravila samo zato, ker se to od njih pričakuje kot od članov družine; mama in oče nista plačana za njun delež opravil in tudi oni niso. To bo razvilo njihove spretnosti in povezanost ter notranjo motivacijo od malih nog naprej. Vendar morate svoje otroke ravno tako naučiti ravnanja z denarjem, tako naj vsak teden dobijo žepnino, ki ni povezana s hišnimi opravili. S pomočjo mame in očeta lahko porabijo svoj denar kot želijo. Če pa želijo kupiti kaj, kar presega njihovo žepnino, lahko varčujejo ali se z vama pogovorijo o opravljanju dodatnih del (poleg njihovih običajnih zadolžitvev) za dodatno plačilo. S tem sistemom jim lahko pomagata izkusiti povezave med trdim delom in tem, da dobijo, kar želijo; pri tem pa spodbujate njihovo samostojnost in upravljanje z denarjem.

(Brett in Kate McKay, 2012; prevod: Pavlina Zrimšek)

Pia G. ✿ 4,5 let

delo manjših rok

Peter M. ✿ 5 let

Anže A. ✿ 4 leta

Mila B. ☀️ 5 let

	3	5	6	7
+	5	3	1	6
=	8	8	8	3

Življenjski krog jablane

Elizabeta P. ✿ 5,5 let

- 4 + 1 =
- 4 + 2 =
- 4 + 3 =
- 4 + 4 =
- 4 + 5 =
- 4 + 6 =
- 4 + 7 =
- 4 + 8 =
- 4 + 9 =

- 5 + 1 =
- 5 + 2 =
- 5 + 3 =
- 5 + 4 =
- 5 + 5 =
- 5 + 6 =
- 5 + 7 =
- 5 + 8 =
- 5 + 9 =

Matic K. ✿ 5 let

iz otroških ust

S. Cirila pride nekega jutra v vrtec z očali. Otroci to opazijo. Jaka jo vpraša: »S. Cirila, a si se ostrigla?« S. Cirila: »Kako misliš, da sem se ostrigla?« Jaka: »Ja vem, prej si imela dolge lase.«

Metod: »Uuu, saj je že dve uri.« Urban P. pogleda na svojo ročno uro in komentira: »Moja pa še ni dve.« Luka: »Ja seveda, če pa male ure počasneje delajo.«

Tadej reče: »Mami pride po mene takoj po kosilu ob 4h.«

V oranžni sobi so plesali Belo lilijo. Vzgojiteljica Urška vpraša Manco: »A sem jaz tudi punca?« Manca: »Ne, ti si Urška.«

Brina: »Komaj čakam, da bo sobota, ker bo padal sneg. Samo se ne bomo mogli kopati, ker bo dež

Gabrijel budi Mio, da bi vstala. Pride mi povedat: »Mia ne hoče vstati.«

Vzgojiteljica Pavlina bere otrokom, kaj bo tisti dan za kosilo. Vzgojiteljica Pavlina: »... in radič.« Anže S.: »Kaj? Hudič?!«

Z otroki nabiramo listje, in ko ga je dovolj, reče vzgojiteljica, da se primemo v pare. Otroci dobro vedo, da starejši prime mlajšega, in če je le možno, fant prime punco. Tristan gleda naokoli in reče: »Jaz pa iščem svojo punco.«

Vijolčki so bili v poletnem času razdeljeni v spodnji dve sobi. Andraž vpraša: »Martina, kdaj bo spet vijolična soba odprta?« Martina: »Potem, ko pridemo z morja, bomo spet gor. Pogrešaš našo sobo?« Andraž: »Veš kaj, jaz rad spim čisto brez muh.« (opomba: v sobo je prišlo nekaj muh)

Po počitku reče vzgojiteljica: »Emilija, pridi na štrudel.« Emilija: »Neeee, ne maram štrudla.« Vzgojiteljica: »Aha, potem pa imaš še jabolčni zavitek.« Emilija: »Njami njami.«

Manca pri kosilu dobi zeleno juho in reče: »To je špinačova juha.«

Nika: »Danes bom doma za kosilo jedla žive polže. Jih imamo doma v hladilniku.« Brina: »A so živi, pa sluzasti?« Vzgojiteljica: »Kje jih pa dobiš?« Nika: »Ja, v gozdu, pa še strupene gobe.«

Tadej dela material z zločljivo nakupovalno vrečko, moral je samo še zapeti zadrگو. Tadej vpraša vzgojiteljico Nežo: »Kaj pa zdaj?« Neža: »Zapet moraš.« Tadej začne peti na ves glas: »Žive naj vsi narodi ...«, saj smo ravno v času pred dnevom državnosti. Ko je zapel do konca, spet vpraša vzg. Nežo, ki že dela z nekom drugim: »Neža, kaj pa zdaj?« Neža: »Ja, zapet moraš!« Tadej: »Ja, pa saj sem že zapel!«, in vsi smo se smejali.

Zjutraj v vrtcu: Vzgojiteljica: »Mia, ali te je danes pripeljal oči v vrtec?« Mia: »Ja. V resnici me je pripeljal ati v vrtec.«

Filip reče: »Mene jutri ne bo, ker bom pekel palačinke.« Tristan pride zraven in nama reče: »A veš, da je danes jutri?«

Vzg. Tina: »Sofia, a si kej sanjala med spanjem?« Sofia: »Jaaaa, sladoled. Moder sladoled.«

S. Nina spodbudi Jana, da se priporoči angelu varuhu, ko odhaja na počitnice. Jan: »Na mene bo pazil p. Albert.« (Več družin je bilo na počitnicah skupaj s p. Albertom.)

Vzg. Neža ima prstan, ki spreminja barve. Sara: »A liturgične barve?«

Mia dela oblike zemlje. Skupaj spoznavava, kaj je zaliv, morska ožina in otočje. Ko pokažem na morsko ožino, jo vprašam, kaj je to. Ker se ne more spomniti, ji pomagam: »Morska oooooo ...« ona pa hitro: »morska oliva«

Devet dni pred večerom z mamami Urban P. sprašuje, koliko je še dni do večera z mamami.

Skupaj z Metodom izračunata, da še devet dni. Potem vpraša, kako hitro se nabere prah na policah. Metod reče, da se v kakem tednu pa že pozna prah na policah. Urban pravi: »Potem pa še ne bom šel čistit za mame.«

Ko je bil Oto poleti v Zeleni sobi, smo ga med počitkom spustili na tla, da se sprehaja po sobi. Naenkrat ga ni bilo več nikjer. Po pregledu tal cele sobe smo ugotovili, da je skozi majhno luknjo pobegnil v Rumeno sobo.

Vzg. Janja opazi, da je na polici več špangic za lase. Vpraša otroke: »Čigave so te špangice?« Tristan, ki je fant s kratkimi lasmi, odgovori: »Moje že niso.«

Sofia pripoveduje o svoji mami: »Veš, moja mami ima vse najboljše.« Vzg.: »Aja? Koliko let pa ima?« Sofia: »Dve leti« (in pokaže dva prsta). Vzg.: »Kako pa je ime tvoji mami?« Sofia: »Iva.« Vzg.: »Kako se pa piše?« Sofia: »Kraljica.« (Krajnc)

Valentina: »Moja mama je v Turčiji, ma ni treba zato jokati.«

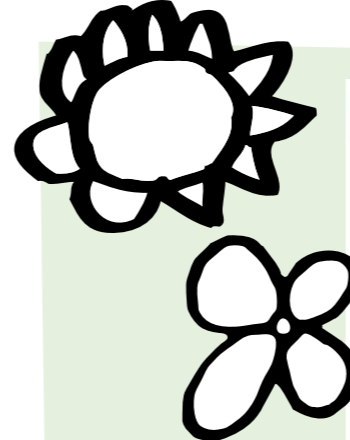
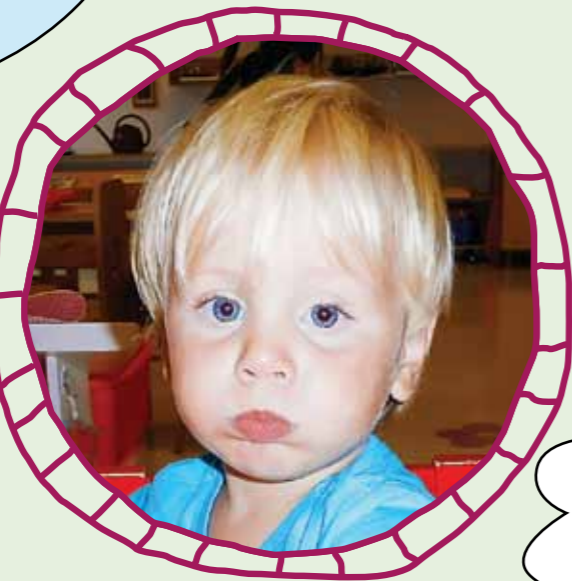
V vrtcu je bilo zabeleženih več primerov noric. Otroci so bili seznanjeni z znaki noric. Justin opazuje in reče: »S. Cirila, ti boš pa kmalu dobila norice.« S. Cirila: »Justin, kako pa to veš?« Justin: »Ker vidim na tvojem obrazu pike in iz tega ti bodo zrastle norice.«

Na sprehodu me Eva sprašuje: »S. Cirila, a veš zakaj se jaz smejim?« S. Cirila: »Ne vem, Eva.« Eva: »Zato, ker se žgečkam v ustnice.«

Z Maticem se pogovarjava o tem, kaj pomeni dvoživka. Peter zraven slika in odgovarja: »Dvoživke so zato, ker živijo na kopnem in v morju.« Čez nekaj časa se spet oglasi in reče: »Morski kit pa je enoživka, ker lahko živi samo v morju.«

Jana: »Sara, a ti si od Metoda mami?« (op. Vzgojiteljica Sara je žena vzgojitelja Metoda.)

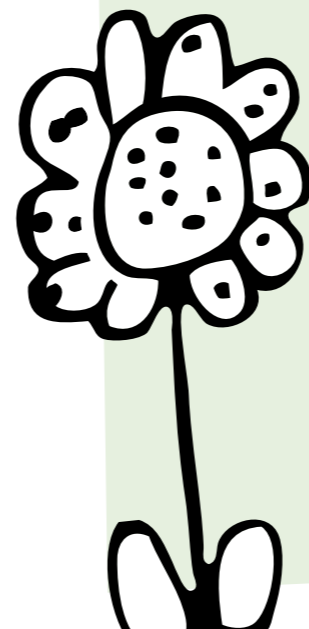
Anže ima posebna vprašanja za S. Cirilo: »Kje je stal Bog, ko je naredil zemljo?« Skupaj sva pogledala Sveto pismo Stare zaveze in prebirala zapis o stvarjenju neba in zemlje. S. Cirila: »Ali imaš še kakšno vprašanje, Anže?« Anže: »Kje je Bog dobil vse te stvari?« Rekel je: »Bodi svetloba in bila je svetloba. Bodi zemlja in bila je zemlja.«

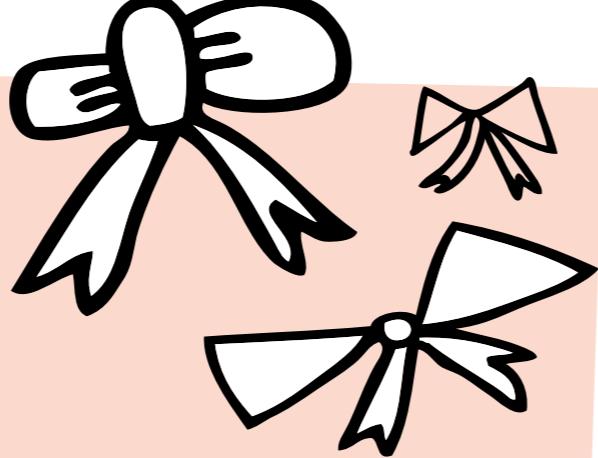
Andi K. 5 let

Jožef M. 4 leta

Čestitke

❖ Družini Strojanišek ob rojstvu tretjerojenca Juliana ❖

❖ Družini Cerar ob rojstvu drugorojenca Valentina ❖

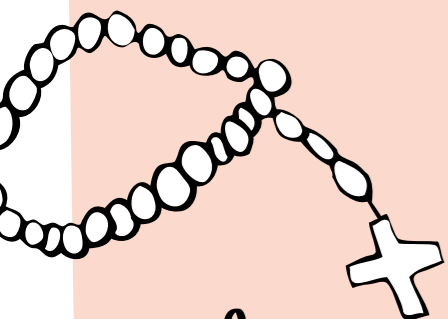
❖ Družini Žakelj ob rojstvu četrtorojenke Vide ❖

❖ Družini Mlinar ob rojstvu tretjerojenke Amalije in četrtorojenca Aleksandra ❖

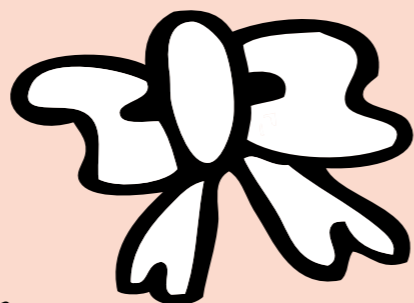
❖ Družini Sitar ob rojstvu drugorojenca Marka ❖

❖ Družini Emeršič ob rojstvu prvorojenca Benjamina ❖

❖ Vzgojiteljicam Urški Slakan, Anji Nidorfer, Uršuli Čepin in Emi Benec Čuk ob uspešnem zaključku izobraževanja montessori za vzgojitelja otrok v starosti od nič do treh let ❖

Ali ste vedeli

... da je v našem vrtcu najbolj pogosto ime Eva?

... da je od septembra dalje med nami hišnik Andrej Dovč?

... da je naš vrtec 4. januarja 2016 praznoval svoj 14. rojstni dan?

... da je z letošnjim šolskim letom prišlo v naš vrtec 7 bratcev in sestic otrok, ki že obiskujejo Angelin vrtec in 16 novih otrok?

SPOMINI

Luki za 5. rojstni dan

Luka Trbižan,
Povsod je že poznan,
Čprav le pet je let
na tem je svet!

Korajže mu ne manjka,
Vsem se že predstavlja,
Kot vzoren mlad gospod,
Ki prihaja od drugod.

Marsikaj že ve in zna,
Na Tenerifi je kot doma
Z valovi se kot za šalo igra,
Na surfu ga vsak spozna!

V vodi najraje prebiva,
Še rajši pod vodo ga svira,
Trop gledalcev se nbira,
Ko ravnotežje demonstrira.

Luka bo vseved,
Saj glasbene urice obiskuje in balet,
Da objel bo celi svet,
Za dekleta bo kot magnet!

Ko zima, zima bela,
Kranjsko goro bo zajela,
Luka bo prevzela
In smuka se bo pričela.

Trenerka ga prične učiti,
Kako se kucljem izogniti,
Dober stil si pridobiti
In kar na »24ur« nastopiti!

V Radomljah je kot doma,
Na vse se že spozna,
Trampolino, peskovnik, jagode in maline,
Ob vsakem obisku Luka obide.

Teta Kat je vedno zvezda dneva,
V njeni senci vse izgineva,
Glavna je pri igri kart,
Zabava ga bolj kot vsak.

Luka redno v vrtec odhaja,
Na igralih vragolije izvaja,
Nova znanja si prisvaja,
Samozavest ga vedno bolj obhaja.

Čprav Luka je še mlad,
že pravi je učenjak,
Zdravja in srečo mu želimo,
Za uspešna leta ga blagoslovimo!

Verzokovec Deda
Velemesto Radomlje, 01. december 2014

SKLAD IZAK IN BOTRSTVO

Iz dobredelnega sklada Izak pomagamo družinam, ki se znajdejo v težjih finančnih situacijah, pri plačevanju stroškov vrtca za prehodni čas. Za vsak dar se vam najlepše zahvaljujemo.

TRR: SI56 2900 0005 0424 822

Kdor bi želel pomagati družinam pri rednem pokrivanju stroškov vrtca, lahko postane tudi njihov boter. Svojo pripravljenost sporočite ravnateljici vrtca.

V JASLIH IN VRTCU NAM PRIDE PRAV:

- manjši predmeti, ki na realen način predstavljajo nek predmet, osebo, žival
- leseni in kovinski predmeti za loščenje
- prozorne škatlice od čokoladnih bonbonov (Ferrero rocher)
- poganjalci, kolesa, ki jih ne potrebujete več
- igrača – dojenček in obleke zanj
- papir različnih barv in trdot
- žebelji in kosi lesa za zabijanje žebeljev

Mila B. ☀️ 5 let